

Kampen er i gang

Den 29. august (EIRNS) – At vente med at sætte alt ind i kampen for LaRouches genoprettelsesprogram indtil det næste finansielle krak rammer, ville være at vente for længe. Hvis vi skal lykkes – og der er simpelthen ikke andet valg end at lykkes – må vi begynde nu, i dag. I løbet af de kommende dage og uger vil fremlægge dette program, ikke kun til den føderale kongres, men til delstatslige lovgivende myndigheder, amtsråd og byråd samt fagforeninger og andre grupper. Alle demokratiske præsidentkandidater må tage stilling til det. Vi vil gøre alt dette for at sikre, at LaRouches genopretningsplan bliver vedtaget som lov under den nuværende præsident, med hans støtte, før verden bliver kastet ud i en ny, værre depression, end den der begyndte i 2007-08.

Hvis denne nye depression får lov til at bryde ud, sammen med de krige der sandsynligvis vil ledsage den, hvad vil der være tilbage af menneskeheden, før det slutter? Det er der i virkeligheden ingen der ved.

Genopretningsplanen er afhængig af den påviste ekspertise af verdens mest fremtrædende økonomiske prognosemager i det 20. og 21. århundrede til dato, afdøde Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019). Det er vigtigt at mestre det grundlæggende. Vi vil befordre denne proces på enhver måde.

Der er to overlappende områder involveret: nationalt og internationalt. Den indenlandske del blev opsummeret af LaRouche i hans "Fire nye Love" af 8. juni 2014. (Se "The Four New Laws To Save the U.S.A. Now! Not an Option: An Immediate Necessity," EIR, June 13, 2014.)

Selv om artiklen har meget vidtrækkende implikationer, er den kun tre til fire sider lang, og bør læses sammen med nærværende leder. Men for vores formål opsummeres de fire love her: Den første lov er genindførelsen af Franklin Roosevelts

Glass/Steagall-lov fra 1933 for at adskille Wall Streets spekulative 'junk'-aktiver fra hvad der skal forblive som et levedygtigt kommercielt banksystem. Kun ærlig bankvirksomhed, ikke spekulation, vil, hvis det skulle vise sig nødvendigt få føderal opbakning. Dette, snarere end den 23 billioner \$ store hjælpepakke til Wall Streets spillegæld, burde have været det første skridt, der blev taget i 2007-08. Denne gang vil de dårlige spille-gældsposter simpelthen blive udskilt, og afskrevet på en måde der ikke skader realøkonomien.

Den anden er "en tilbagevenden til et topstyret og nøje defineret system for nationalbankvæsen", hvilket henviser til modellen for præsident Lincolns "Greenbacks"-politik. Det vil sige, at den kredit, som Federal Reserve og vores nuværende, syge banksystem nægter at yde til brug for industri og landbrug, i stedet leveres til en lav rente af en føderal institution under det amerikanske finansministerium, underlagt den følgende begrænsning.

Den tredje lov specificerer "brugen af det føderale kreditsystem til at skabe en udvikling med højproduktive forbedringer af beskæftigelsen, med det formål at øge den fysiske økonomiske produktivitet og levestandard for personer og husholdninger i USA.. .."

Den fjerde kræver et forceret videnskabeligt program for at opnå kontrolleret termionuklear fusionskraft og en 'Måne-Mars-mission', der fører til menneskelig kolonisering af Mars. Kun sådanne videnskabelige lynprogrammer kan gennem videnskabelige og teknologiske afkast tilvejebringe de spring i produktiviteten, som kan genoplive vores økonomi efter årtiers forfald. (Samtidig giver det anledning til lynprogrammer for uddannelse af vores stort set ødelagte ungdom og vores arbejdsstyrke.)

Den internationale komponent af LaRouche-planen er integreret som en uadskillelig del af den. Den kræver, at de fire stormagter, USA, Kina, Rusland og Indien, indleder oprettelsen

af et nyt globalt kreditsystem (ikke monetært, men kreditsystem) til erstatning for det forfejlede, spekulative finanssystem i London, Wall Street og IMF. LaRouche kaldte dette "Det Nye Bretton Woods-system", fordi det genoptager den hensigt, som Franklin Roosevelt havde med det oprindelige Bretton Woods-system, samtidig med at det også tager ved lære af de fejl, der blev begået dengang. Systemet vil især være orienteret mod udviklingskreditter, der tillader massiv højteknologisk kapital-vareeksport fra den "avancerede" sektor til udviklingslande. På denne måde vil begge sektorer i fællesskab blive velstående, som Roosevelt havde til hensigt. Ellers vil det, som i det oprindelige Bretton Woods, være et system baseret på guldreserver, og relativt faste, dollarbaserede, valutapariteter – uden hvilke langsigtede kreditter med lave renter er umulige.

De fleste (men ikke alle) nutidige historikere er blinde for de rigelige beviser på, at hele Roosevelts indfaldsvinkel begyndte med disse spørgsmål om international udvikling. En større artikel planlagt til den kommende udgave af EIR den 6. september vil sætte dette på plads.

Alt imens vi kæmper for denne LaRouche-plan, vil vi i de samme institutioner fortsætte kampagnen for en renselse af LaRouches navn og frifindelse fra de falske anklager, som han i 1988 blev dømt og fængslet i fem år for.

Efter otte præsidentkampagner med adskillige tv-informationsindslag, kombineret med massecirculation af nogle af hans skrifter og de store mediers dæmonisering af ham – medier, som ikke desto mindre insisterede på, at han var "ubetydelig" – har Lyndon LaRouche en massiv støtte i USA. De '99 %' af disse tilhængere er ikke medlemmer af nogen organisation, som er offentligt forbundet med LaRouche, men de har en tendens til at være de organiske ledere blandt deres venner og medarbejdere. Sammen med disse ældre generationer bliver studerende på universitetsområder på ny gjort bekendt med LaRouches ideer.

Nu er tiden inde til, at ældre veteraner deltager sammen med unge rekrutter i den form for ubønhørlig, uindskrænket kampagne, som sjældent, hvis nogensinde tidligere, er set i dette land. En kampagne vi skal vinde på trods af alle odds.

Helikopterpenge og grøn økonomi vil ikke finansiere Måne-Mars-missionen, Artemis

Den 28. aug. (EIRNS) – Den amerikanske præsident Donald Trump og den britiske premierminister Boris Johnson opfordrer begge til massive infrastrukturelle og industrielle udviklingsprojekter for deres nationer, men begge fortsætter blindt med at ignorere den, nu meget åbent anerkendte, finansielle sammenbrudskrise, som Europa og USA står overfor. Boris Johnson suspenderede i dag Parlamentet fra den 9. september til den 14. oktober, med “dronningens tale” den sidste dag, hvor den nye regering under Johnson vil annoncere sit program. Ifølge Johnson vil dette omfatte enorme udgiftsstigninger til øgede lønninger, sundhedspleje, teknologi, infrastruktur og mere til. Der nævnes ikke noget om hvorledes programmet skal finansieres, eller det forhold, at City of London og Bank of England i det væsentlige indrømmer, at systemet er bankerot og klar til at bryde sammen, og kræver “helikopterpenge” (som den økonomiske kvaksalver Milton Friedman og tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke på bizar vis kaldte det), flere kvantitative lettelser og negative renter, i et hektisk forsøg på at holde tingene oppe i et par uger eller måneder yderligere. Endnu værre er det, at

de kræver, at kreditgivning omdirigeres fra produktive investeringer (som udleder kulstof, ikke sandt) til spildte og uproductive "grønne" molboprojekter.

Desværre kan meget af det samme siges om præsident Trump, der i dag i et tweet roste de negative rentesatser, der nu er gældende i Tyskland: "På G-7 i Frankrig var alle de andre ledere svimle over hvor lave deres rentekomkostninger er blevet. Tyskland "bliver faktisk betalt" for at låne penge – NUL RENTE PLUS! Den amerikanske centralbank på bar bund! "Men som Lyndon LaRouche aldrig undlod at påpege, er penge dumme, i modsætning til kredit, der er baseret på skabelsen af en fysisk virkelighed i fremtiden. At pumpe penge ind i et vildt spekulativt system, uden retning, uden at dirigere denne kredit mod et produktivt resultat er årsagen til den voksende krise i det vestlige finanssystem. Det var det geniale i Alexander Hamiltons kreditsystem, som kun anerkendtes af et par værdifulde præsidenter, såsom Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt.

Men heldigvis har præsident Trump søsat et hasteprogram for at vende tilbage til Månen og til at opbygge en industriel kapacitet dér for at forberede en menneskelig kolonisering af Mars – Artemis-projektet. Jack Kennedys Apollo-program skabte et afkast til den reelle økonomi på cirka 14:1, for hver dollar der blev investeret, gennem nye teknologier med anvendelser på tværs af den produktive platform i de nationale og globale økonomier. Det inspirerede en generation af unge til den menneskelige races potentiale, for virkelig at bemægtige sig herredømmet over Jorden og solsystemet. Denne inspiration blev druknet i narkotika, miljøflip, konstante krige og kulturel dekadence, da de britisk-styrede "68'ere" systematisk knuste det amerikanske system gennem den britiske frimarkedsideologiske overtagelse af nationen. "Green New Deal" og fanatikerne bag "Extinction Rebellion" er i dag en ond og folkemorderisk udvidelse af "68ernes" degeneration.

Kan Trumps Artemis genoplive den amerikanske ånd? Hvis verdens

rumfarende nationer samles, er det absolut en mulighed. Hvis Rusland, Kina, Indien, Japan og den europæiske indsats i rummet forenes i dette store amerikansk ledede projekt, kan de sammen både erobre rummet for menneskeheden, mens de også samarbejder om at håndtere sammenbruddet af det finansielle system gennem en ny Bretton Woods-aftale – for at vende tilbage til et kreditsystem, eliminere de 1,5 billioner \$ i værdiløs spillegæld og iværksætte en reel udvikling. Kinas Bælte & Vej er modellen der, for udviklingslandene, beviser, at de omsider kan gøre en ende på fattigdom og udvikle sig som moderne industrinationer.

Schiller Instituttet mobiliserer i begyndelsen af september internationale aktionsdage for at bringe hele menneskeheden, især ungdommen, sammen om støtte for Måne-Mars-missionen, for at skue til stjernerne, og for at afvise vor tids flagellanter fra klimaforandringsbevægelsen. Vore børn må ikke misbruges og plages af de psykotiske “dommedagskulter”, der nu betragtes, som om de var baseret på videnskab. Vore børn fortjener at blive behandlet med menneskelig værdighed, med potentialet til at opleve glæden ved kreative opdagelser, og at stræbe efter at bringe udvikling til deres generation og deres efterkommere i løbet af deres korte, men kostbare tid på denne Jord, eller på andre himmellegemer. En fælleserklæring, der oversættes til mange sprog, vil blive uddelt på universiteter i hele Europa, USA, Afrika, Asien og Latinamerika. Det er tid til handling.

Det bundløse 'Jackson Hul'

Den 27. august (EIRNS) – G7-nationerne har lige på blændende vis stillet deres institutionelle politiske fallit til skue på deres topmøde den 24.-26. i Biarritz, Frankrig, idet de undgik enhver diskussion af de alvorlige problemer, som kloden står overfor, og omhyggeligt undgik det enkelte, altafgørende sag for menneskeheden: Den uafvendelige bankerot af hele det London-drevne transatlantiske finansielle system og mødet den 22-24. august i Jackson Hole mellem centralbankfolk og andre finansielle koryfæer, der opfordrede til et "regimeskifte i pengepolitikken" for at forsøge at holde deres imperium intakt.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte til europæiske medarbejdere den 26. august: "Den virkelige historie er, at der på mødet i Jackson Hole blev erklæret et regimeskifte i pengepolitikken og udsigten til 'helikopterpenge', hvorved de grundlæggende fjernede de sidste aspekter af regeringernes suverænitet ved at give centralbankerne myndighed til så at sige at 'gå direkte', hvilket betyder at pumpe penge både ind i den officielle stat, men også ad private kanaler – og naturligvis skal alt dette også finansiere 'the Green Deal'. Dette er præcis, hvad Hitlers rigsbankdirektør, Hjalmar Schacht, gjorde."

Zepp-LaRouche gik videre og mindede lytterne om, hvordan Lyndon LaRouche i en berømt offentlig debat i december 1971 med den fremtrædende liberale økonom Abba Lerner ved Queens College i New York City hakkede Lerner til plukfisk ved at få ham til at indrømme, at han troede Schachts politik med at åbne sluserne for finansiering af nazisternes krigsmaskine var den rigtige politik – og at hvis bare andre politikere havde gjort det, som Schacht sagde, ville Hitler ikke have været "nødvendig."

Hvad centralbankfolkene i Jackson Hole, ledet af Bank of

Englands Mark Carney, foreslog, er intet andet end en nymodens version af den samme schachtianske hyperinflationariske redning af deres fallerede finanssystem – hvilket har de samme politiske egenskaber i dag som det havde dengang: fascisme.

Den gamle verdensorden er hurtigt ved at gå under, i en grad så endog talerør for London som dagbladet The Guardian tvinges til med bedrøvelse at indrømme, at G7-mødet efterlod sig få spor af, at det nogensinde fandt sted ... men der var en klar fornemmelse af, at den etablerede orden fik sin sidste olie. "Arkitekterne og fortalere for denne gamle orden er imidlertid konstitutionelt ude af stand til at skabe en ny, der fungerer for menneskeheden, understregede Zepp-LaRouche. I stedet trækker de verden ned i en malstrøm af fascistiske grønne politikker – ned i et bundløst 'Jackson Hul'.

Dette ses i den seneste udvikling i Italien, hvor briterne og deres allierede forsøger at konsolidere et grønt statskup ved at indsætte en regering, der er forpligtet til "en paradigmeændring vedrørende miljøet, et 100 % bæredygtigt land". Det ses også halvvejs rundt om planeten i Amazonas-regionen, hvor den franske præsident Macron står i spidsen for en løgnagtig kampagne i grønne internationale medier og sociale netværk, for at nedtromle den brasilianske suverænitæt ved at "hjælpe" dem med at håndtere amazone-brandene.

I lyset af denne altoverskyggende strategiske virkelighed kritiserede Zepp-LaRouche igen dem i USA og Europa, der foreslår at fortsætte konfrontationskursen med Kina og Rusland. "Dette er virkelig forkert," sagde hun. "Der er absolut ingen problemer hvad angår de strategiske spørgsmål, der kan løses uden Rusland; og der er ikke et eneste økonomisk problem, der kan løses uden Kina, især med dette truende økonomiske sammenbrud og hyperinflation" – Kina, som trods alt er det eneste lokomotiv for egentlig fysisk økonomisk vækst i verden i dag.

Zepp-LaRouche tilslutter sig kraftigt den tilgang, der

tidligere i denne uge blev taget af Kreml-talsmanden Dmitry Peskov, som opfordrede til, at det næste G7- eller G8-møde, der vil blive afholdt i USA, inkluderer ikke alene Rusland, men også Kina og Indien. Dette forslag ligner Lyndon LaRouches opfordring til en 'Fire-Magts tilgang med USA, Rusland, Kina og Indien til løsning af planetens centrale problemer, især krisen i det internationale finanssystem.

For at få den nødvendige politiske diskussion om det faldefærdige britiske system, deres fascistiske forslag der blev udstillet i Jackson Hole, og vigtigst af alt, de politiske foranstaltninger der er nødvendige for at få et klassisk nyt paradigme, vil den internationale LaRouche-bevægelse afholde aktionsdage på universitetsområderne i den første del af september, både overalt i USA såvel som i et lille dusin lande internationalt. Denne indledende aktion vil, med Zepp-LaRouches ord, være "en appel til verdens unge om at transformere den menneskelige art, ved at sikre at mennesket bliver en rumfarende art, og at der er principper der indebærer, at dette grønne fascistiske sludder er helt forkert."

Britisk centralbankdirektør lancerer 'grønne' angreb på USA og på dollaren

Den 26. aug. (EIRNS) – Direktøren for Bank of England kom til Federal Reserves bankkonference i Jackson Hole, Wyoming, i sidste uge og sagde, at den amerikanske dollar, indenfor handel og investeringer, burde udskiftes med en digital

verdensvaluta. Mark Carney lovpriste den digitale valuta "Libra" – foreslået udstedt af Facebook – som den amerikanske kongres forsøger at stoppe. Men Mark Carney sagde, at de globale digitale penge ville blive bedre kontrolleret af Bank of England og andre store centralbanker. Han gjorde dermed Facebooks "Zuck Bucks" til sin forsøgskanin.

Værdien af dollaren, beklagede Carney, gør det sværere og sværere for hans Bank of England, Fed og andre centralbanker, at vedblive med at redde City of London og Wall Street og Tokyos megabanker, som de har gjort i mere end 10 år siden den globale finansielle nedsmeltning i 2008. Selv "kvantitative lempelser", endog negative renter, fungerer ikke mere, og endnu et finansielt krak truer.

Carney bebrejdede regeringerne og især den amerikanske dollar. Han fik støtte til sin britiske imperiale arrogance fra den enorme (6.5 milliarder \$) private kapitalfond på Wall Street, BlackRock LLP, som kom til symposiet i Wyoming med et forslag om at overføre styringen af de offentlige budgetter til centralbanker som Bank of England og Federal Reserve. Disse ville blot trykke pengene og få deres "eksperter" til at fortælle regeringerne, hvordan de skal bruge dem, foreslog BlackRock.

Og investeringerne ville være "grønne", hvilket ville smide billioner af kroner væk til tilbagestående "grønne" teknologier som enorme solfarme, mens kulkraft og olie blev afviklet med tunge "kulstofafgifter".

Det ville gøre det af med hvad der er tilbage af amerikansk industriel kraft, som allerede er blevet trukket ned af årtier med britiske frihandelsaftaler, "afindustrialisering," narkotikaepidemier...

Man må forstå, at Det amerikanske Systems økonom og statsmand Lyndon LaRouche ikke ville have fundet sig et minut i Mark Carneys arrogante imperialistiske krav. Han var den store modstander af britisk imperialism – finansiell og geopolitisk – i et halvt århundrede. Hvis præsident Donald Trump ville

bane vejen for en posthum frifindelse af den uforskyldt retsforfulgte Lyndon LaRouche, måtte Bank of Englands Carney og BlackRock æde deres ord.

I virkeligheden er den amerikanske dollars dominerende rolle i international handel og investeringer – en hindring, efter hr. Carneys mening, for centralbanker der styrer verden med deres digitale verdensvaluta – i dag den eneste rest der er tilbage af præsident Franklin Roosevelts vellykkede kredit- og valutasystem fra Bretton Woods. Bretton Woods tillod stabile valutaer og en stærk vækst i produktivitet og produktion i USA og Europa i 30 år efter anden Verdenskrig.

Richard Nixon opgav Bretton Woods-systemet i 1971 under pres fra Londons banker, hvilket gav dem det spekulative kasino med “flydende valutakurser”, som de ønskede, med 5,5 billioner \$ per dag i valutahandel, hvoraf 99 % er ren spekulation.

LaRouche foreslog at genskabe et Bretton Woods-system, denne gang med kredit også for udviklingslandene, til grundlæggende infrastruktur og industrialisering – lige som Kina yder i Asien og Afrika under sit Bælte- og Vejinitiativ. Han sagde, at dette nye Bretton Woods kunne iværksættes af de fire magter, der i dag ikke bøjer sig for “nye grønne aftaler” – USA, Kina, Rusland og Indien. I spidsen for Måne- og Marsrummissioner og nye nukleare og fusionsteknologier, kan disse nationer, og andre der slutter sig til dem, revolutionere den menneskelige arts kræfter og menneskets kreative åndsevner. Lad hr. Carney blive grøn af misundelse.

Forholdet mellem USA og Kina

Den 25. august (EIRNS) – Under den seneste runde med optrapning af handelskrigen mellem USA og Kina, udstedte præsident Donald Trump en række tweets den 23. august, herunder et der sagde: "Vi har ikke brug for Kina, og ville ærligt talt være langt bedre stillet uden dem."

Dagen efter modtog dette synspunkt et hurtigt og utvetydigt svar fra Kina i en ledende artikel i *Xinhua*, det officielle nyhedsagentur i Folkerepublikken Kina: "Den amerikanske økonomi ville ikke være stærkere uden Kina. Enhver diskussion om afbrydelse af bånd mellem USA og kinesiske virksomheder er i bedste fald latterligt ... konstruktivt engagement er stadig den rigtige vej frem."

Helga Zepp-LaRouche gik endnu længere, og sagde, at det simpelthen er objektivt forkert at tro, at USA eller verden kan løse sine økonomiske problemer uden Kina og dets Bælte- og Vejinitiativ; ligesom det er objektivt forkert at tro, at det er muligt at løse planetens strategiske problemer uden Rusland. Zepp-LaRouche tilføjede, at det Britiske Imperium og de i Europa og i USA der deler deres politik, har orkestreret en dramatisk forværring af den strategiske situation i de sidste par uger. Det officielle Washington har bevæget sig fra at karakterisere Kina som en konkurrent, sidenhen en rival, og nu er der åbenlyst tale om, at Kina er en fjende.

Det samme sker med den kraftige optrapning af ballistiske missiltest, der er rettet mod både Rusland og Kina.

Zepp-LaRouche sagde, at uanset hvilke punkter med pres eller manipulation der måtte være omkring præsident Trump i disse spørgsmål, må de brydes for at ruske ham og den amerikanske regering ud af den nuværende bane, som er ekstremt farlig og vil være ødelæggende for USA generelt og for Trumps genvalg i særdeleshed. Det er en bane, der er det præcis modsatte af,

hvad Lyndon LaRouche med sit 'Forslag til Fire Magter' opfordrede til, nemlig at USA, Kina, Rusland og Indien skulle samarbejde om at stoppe Det Britiske Imperiums krigs og udplyndring, og i stedet etablere en ny verdensorden baseret på videnskab og klassisk kultur.

Drivkraften bag det strategiske faseskifte, som briterne på flere fronter har iscenesat de sidste par uger, er den fuldstændige, overhængende bankerot af hele deres finansielle system. De planlægger åbent "et regimeskifte i pengepolitikken", der vil få de til dato 17 billioner \$ i kvantitative lempelse til at blegne i sammenligning. De har til hensigt at indføre en "syntetisk dominerende valuta" for at få enhver antydning af national suverænitet over monetær politik og kreditpolitik til at forsvinde, og tvinge alle kreditstrømme til at holde deres spekulative boble på 1,5 billioner \$ i live, inklusive med "grønne" molbo-projekter, hvis eneste formål er at udslette de få produktive industrielle økonomier der er tilbage.

Og dog, som Lyndon LaRouche endegyldigt beviste, er der ingen tænkelig måde, hvorpå de kan redde deres system, uanset de hyperinflationiske skovbrande, de slipper løs. Kun en konkursbehandling af hele systemet med Glass-Steagall og relaterede tiltag kan fungere, og få planeten væk fra sin nuværende selvmordskurs.

Præsident Trumps næste tweet burde egentlige udsige: "Vi har ikke brug for London og Wall Street, og ville, helt ærligt, stå langt bedre uden dem." Dette ville være sandt; det ville være i overensstemmelse med Trumps egne kampagneløfter; og vigtigst af alt, ville det være begyndelsen på den form for omgående politisk skifte, som landet behøver.

Verden står ved en skillevej: En ny mørk tidsalder eller en ny renæssance

Den 21. august (EIRNS) –Tegnene på det igangværende nedbrud af det transatlantiske finansielle system eskaleres. Panikniveauet i den finansielle sektor blev demonstreret med opfordringen til at udstede “helikopterpenge” til bortforklaring af sammenbruddet af boblen af derivater og ‘gearet’ gæld til en værdi af \$ 1,5 milliarder. BlackRock, den største private kapitalforvalter i verden, har udarbejdet et papir til mødet i Jackson Hole, Wyoming, der finder sted i slutningen af denne uge, den 22.-24. August, og hvor mange af de øverste bankfolk og finansielle regeringseksperter fra hele verden samles. De kalder deres forslag for en “regimeændring” af det finansielle system, idet de ophæver centralbankernes såkaldte “uafhængighed” . Langt fra at være en opfordring til national bankvirksomhed – som er en central del af Lyndon LaRouches program til at gendanne det amerikanske system – er det, som de foreslår, at fusionere regeringerne og centralbankerne og fremme det, de kalder “direkte investeringer”, eller direkte levering af penge til enhver nødlidende bank, der har brug for det. Hvad som helst, for at holde den afledte boble flydende i et par uger eller højst måneder. Dette var præcis, hvad LaRouche advarede om med sin berømte “Trippelkurve” eller “Typiske Kollaps Funktion”, det pædagogiske redskab, som han udviklede i 1995, og som på en forbløffende, men enkel og overbevisende måde viser, hvordan de økonomiske og monetære aggregater bevæger sig i en hyperbolsk retning opad til et bestemt punkt, mens realøkonomien bevæger sig nedad og slutteligt går under,

hvilket forårsager sammenbruddet af de finansielle aggregaters reelle, bagvedliggende, værdier. Vi er nu nået til det punkt, hvor enhver form for likviditetstilførsel, man kan forestille sig, ikke vil være tilstrækkelig til at opretholde denne boble. Vi er på vej mod den 'perfekte storm' uden andre tilgængelige løsninger end omdannelsen af hele systemet i retning af LaRouches Fire Love: Glass-Steagall; nationalisering af centralbankerne og oprettelsen af nationale banker i overensstemmelse med Alexander Hamiltons principper (eller 'Kreditanstalt für Wiederaufbau' i efterkrigsopbygningsplanen i Tyskland) og derefter etablering af et nyt, internationalt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system. Dette vil skabe kapaciteten til at etablere et forceret program for fusion, for rumforskningssamarbejde og for samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og dermed udvikling af hele verden.

I USA blev præsident Trumps opfordring til en forceret Måne-Mars-mission, Artemis-projektet, præsenteret på et møde i 'National Space Council', der blev afholdt i Virginia den 20. august; det blev fremført, at det haster med nukleare fremdrivningssystemer, hvis man skal rejse til Mars uden den fysiske overlast der følger af stråling, og som ville være resultatet af den ni måneders rejse ved hjælp af kemisk fremdrift. (Faktisk vil alene en fusionsraket, der forkorter turen til et antal dage, åbne mulighed for regelmæssige rejser til Mars – hvilket er grunden til, at et forceret program for fusion skal lanceres samtidigt med Måne-Mars-programmet.) For både Artemis Projektet og fusionsenergiprojektets vedkommende, vil alene et uhindret internationalt samarbejde mellem de førende videnskabelige nationer i verden kunne opnå de nødvendige resultater. Det er netop denne form for internationalt samarbejde, der også kræves for at gennemføre transformationen af det globale finansielle system gennem et nyt Bretton Woods.

Mod denne håbefulde og optimistiske vision for fremtiden har de døende rester af Imperiet iværksat den mest massive kampagne for adfærdsmodifikation – dvs. hjernevask – i moderne historie. En uge med kulturel og videnskabeligt vanvid skal gennemføres internationalt fra den 20. til 27. september, centreret i FN's generalforsamling på Manhattan, hvor man kræver, at alle disse ideer om videnskabelig udvikling af den menneskelige race fuldstændigt skrottes – at enhver videnskabelig indsats i grænseområderne for menneskelig viden... om rummet, om at gentage solens vidunder gennem fusionskraft, om at fremme evnen af en ekspanderende menneskelig race til at medvirke i universets udvikling – alt dette sættes i stå for at "redde planeten" fra ikke-eksisterende antropomorfe (menneskeskabte, red.) klimaændringer. 'Den lille kylling' fra børnehavens rim, var ikke nær så sindssyg som denne massepsykose, der spredes af misbrugte børn, stofmisbrugere, og onde hjerner, der ønsker at redde et døende økonomisk system på bekostning af den menneskelige race. Valget er klart – vær med i udviklingen af universet og frigørelsen af menneskelig kreativitet i de mange kommende generationer gennem videnskabelig fremgang og kulturel skønhed, eller se menneskeheden blive drevet ind i en ny mørk tidsalder og sandsynligvis termonuklear krig. Vi befinder os nu i det øjeblik i historien, som Lyndon LaRouche oprettede denne organisation med henblik på.

**Et økonomisk nedbrud kommer
som en stor tsunami**

Schiller Instituttets ugentlige webcast med helga Zepp-LaRouche den 21. august

I denne uges webcast gennemgik leder for Schiller Instituttet Helga Zepp LaRouche den seneste økonomiske svindel, der udgår fra Black Rock-gruppen som et eksempel på den desperate indsats for at købe tid til forsvar for et system, som er under sammenbrud. Alt imens dets initiativtagere omtaler denne plan som en "regimeændring" i finanspolitikken, er det blot endnu et forsøg på at oversvømme systemet med "helikopterpenge" for at beskytte værdiløse aktiver på 1,5 billiarder \$. Dette blev afsløret i 1990'erne af Lyndon LaRouche, der med sin "Triple Curve" udviklede det pædagogiske værktøj, der viser, hvorfor denne tilgang ødelægger den fysiske økonomi og vil føre til kaos.

Dette er baggrunden for den eskalerede destabilisering af Kina, der demonstrerer den 'britiske hånd' – og deres allierede som Bolton og Pompeo – i et forgæves forsøg på at forhindre Kinas opkomst og dens BRI-politik (Bælt og Vej-Initiativ). Mens Trump ønsker en aftale med Kina, sætter hans modstandere – både inden for og uden for hans administration – verden på en farlig kurs.

En markant, positiv udvikling, som hun identificerede, er dækningen i *the Guardian*, *Washington Post* og *Financial Times* af den middelalderlige ideologi bag økofascismen, og hvordan denne bruges til at skabe et grønt bonanza for ellers konkursramte finansfolk.

Denne udvikling er en del af en utrolig proces, der viser, at systemet ikke fungerer, og åbner udsigten til, at stigende antal mennesker kan bringes til at se, at løsningen afhænger af udbredelsen af videnskabelige ideer og stor kultur – og

dette skaber grundlag for optimisme.

Hvad der ser ud til at være umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen

Den 20. august (EIRNS) – Røde lys blinker tværs over hele det transatlantiske finansielle system, hvilket signalerer faren for et umiddelbart forestående finansielt og banksammenbrud, der vil få 2008 til at blegne i sammenligning; og dette sker nu, umiddelbart før det årlige møde den 22.-24. august i Jackson Hole, Wyoming, hvor folk fra Verdens centralbanker og ledende internationale finansfolk beslutter politikken, samt topmødet den 24.-26. August mellem stats- og regeringschefer for G7 – gruppen af udviklede nationer – som afholdes i Biarritz, Frankrig.

En uhyggelig, sygelig bleghed hænger over begge møder – i det mindste for de ledere, der er villige til at indrømme, at det britiske imperiums hele transatlantiske økonomiske system er håbløst bankerot, og at hver eneste indsats, der hidtil er gjort for at redde dets spekulative boble på 1,5 billiarder dollars, er mislykkedes.

‘Bail-outs’ på steroider i form af over 15 billioner \$ i kvantitative lempelser (QE ‘quantitative easings’) er blevet forsøgt og er mislykkedes. ‘Bail-ins’ kollapsede endog inden de kom ud fra startblokkene, fordi de var politisk umulige. Negative renter er nu den dominerende virkelighed i de fleste af G7-nationerne – USA er den vigtigste undtagelse, men det er hurtigt på vej i den retning – de negative renter, som er en form for landevejsrøveri mod de befolkninger, der rammes, er

en indikation af ekstrem økonomisk dysfunktion . For billioner af dollars falske "grønne obligationer" vil snart blive udstedt i endnu et desperat forsøg på at udplyndre de fysiske økonomier for at redde City of Londons og Wall Street's spekulative boble. Brexit-adskillelsen mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union ligger nu fast til den 31. oktober, og truer med at trække stikket ud for Londons kontrol over den globale handel med derivater – der tegner sig for cirka 80% af den samlede internationale finansielle boble.

Og nu er der til brug for slænget ved mødet i Jackson Hole udarbejdet en politisk 'hvidbog' af top centralbankfolk og andre, der arbejder med BlackRock, den største private gruppe af kapitalforvaltere på kloden, der frækt foreslår en selvmorderisk "regimeændring i pengepolitikken, en aftale, der er lige så omfattende, som den vi så mellem før-krisen og efter-krisen "–dvs. den hyperinflations-ordning med kvantitative lempelser, der blev sluppet løs efter kollapset i 2008. Deres forslag er, at centralbanker skal sætte regeringer i de facto-'receivership' (en slags betalingsstandsning, red.) og selv "gå direkte" med store økonomiske pengestrømme til de bankerotte modtagere indenfor den offentlige og den private sektor. Dette kan bedst sammenlignes med at tilføre finansiell heroin i venerne på et håbløst afhængigt, næsten dødt, lig – og det vil have lignende resultater.

De mennesker, der har studeret den fysiske økonom Lyndon LaRouche, vil genkende denne situation som en, hvor vækstraten for monetære aggregater (som f.eks. 'QE') – i forbindelse med LaRouches "Triple Curve" (eller 'Typiske Kollapsfunktion') – hidtil har overgået vækstraten for de samlede finansielle aggregater (f.eks. derivater), at der ikke er nogen mulig sats for yderligere monetær hyperinflation, der kunne forhindre, at boblen med de finansielle aggregater for 1.5 billiarder \$ i at implodere – og dermed den fysiske økonomi i de dele af verden, der ikke er tilsluttet Kinas Bælte og Vej-Initiativ.

Medmindre, naturligvis, at LaRouches konkursomlægning af det

nuværende transatlantiske system gennemføres i tide. Dette kræver, at De Forenede Stater sammen med andre stormagter, såsom Kina, Rusland og Indien, sætter det britiske imperium og dets økonomiske system permanent ud af drift.

Som den russiske præsident Vladimir Putin udtalte ved en fælles pressekonference med den franske præsident Emmanuel Macron efter et topmøde mellem de to ledere i går: "Det, der ser umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen." Putin henviste til prospektet om at skabe et fælles Europa fra Lissabon til Vladivostok. Men det samme princip gælder for verdensøkonomiens tilstand og det finansielle system i dag.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde til medarbejderne i går: "Jeg tror, at [Putins] -formulering også eftertrykkeligt gælder for implementeringen af Lyndon LaRouches løsninger på den nuværende krise ... I takt med at krisen bliver så stor, vil det, der synes at være umuligt nu – nemlig at implementere Glass-Steagall og en Ny Bretton Woods og en Fire Magts-aftale med en opstilling af de fælles mål for menneskeheden – blive uundgåeligt i morgen ...

"Situationen vil udvikle sig til en fuldstændig polarisering mellem [på den ene side] økofascistisk ideologi, som dybest set er en ideologi, ligesom den nazistiske ideologi var, og ikke mindre farlig. Alternativet er, at have et nyt paradigme, hvor menneskehedens fremtid skal organiseres af forskere og klassiske kunstnere, fordi dette essentielt er de eneste to grupper af mennesker, der tror på verificerbare universelle principper. Lyndon LaRouche understregede hele tiden dette: at ens politik skal være baseret på universets fysiske love, og de eneste mennesker, der ved dette, er mennesker, der tror på at gøre nye opdagelser, hvilket er universelt."

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne

kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der befordrer de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et nyt Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession" og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis" Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Umiddelbart forude er en mur

af ild sat op af britiske brandstiftere – vil I gå igennem den ?

Den 15. august (EIRNS) –I rapporten fra House of Lords, (det britiske overhus, red.) fra december 2018, "Britisk udenrigspolitik i en skiftende verdensorden", udpegede det britiske imperium fire nationer: Kina, Rusland, Indien og USA som mål for intervention og 'disruption'. Amerikanerne er for deres vedkommende bekendt med denne 'disruption': det årelange russiagate-fupnummer, i første omgang rettet mod præsidentkandidat Trump, og sidenhen mod præsident Donald Trump. Det er nu gamle nyheder – MI6s Christopher Steele, der forfattede det uredelige dossier mod Trump, en sværm af udenlandske informanter og provokatører, fuldspektret ulovlig overvågning, lækager og informationskrig – dette var alt sammen, som James Comey sagde, operationer udført af den 'britiske crown' i forbindelse med Obamas Det Hvide Hus.

Idet de fortsætter med deres kriminelle indblanding i den amerikanske valgproces, udelukker det britiske aristokrati i rapporten fra House of Lords muligheden af, at Donald Trump kan modtage valg til en anden periode som præsident. I afsnit 37-39 hedder det i rapporten: "Den amerikanske administration har truffet en række højt profilerede unilaterale udenrigspolitiske beslutninger, der er i strid med Det Forenede Kongeriges interesser. Især amerikansk tilbagetrækning fra Parisaftalen om klimaændringer ... de besværligheder, som briterne og deres allierede har været ude for i forbindelse med forsøg på at påvirke USA, demonstrerer udfordringen ved at arbejde med administrationen ... Skulle præsident Trump vinde en anden periode, eller en lignende administration efterfølge ham, vil skaden på relationerne mellem UK-USA være længere ... "Det betyder, at Det imperialistiske Storbritannien planlægger at gribe ind igen

for at besejre Donald Trump, og de intervenserer allerede nu igen. Selvom man måske konkluderer, at de bavlende fjolser der omfatter de demokratiske kandidater, aldrig vil være i stand til det, ligger faren i det, man ikke ser i øjeblikket.

'The Lords' finansielle system, der består af City of London og Wall Street, er endnu en gang ved at kollapse. Efter sammenbruddet i 2008, der frembragte økonomisk blodbad i hele verden, rekonstruerede bankfolkene simpelthen den samme økonomiske boble, denne gang næsten dobbelt så stor som den foregående. For at bevare deres magt har City of London opfundet en gigantisk fidus – Green Finance Institute (Det Grønne Finansieringsinstitut). Deres hensigt er at afindustrialisere hele Europa, især Tyskland, udplyndre indtægterne fra titusinder af virksomheder og endda personlige konti under dække af at 'redde' planeten. Yderligere midler vil finansiere en ny international økofascistisk bevægelse, hvor befolkningerne, under truslen om magtanvendelse, accepterer dødbringende nedskæringer og folkedrab imod sig selv for at bringe folketallet ned på niveauer, som fuldstændigt afindustrialiserede nationer er i stand til at oppebære. Under overskriften 'Extinction Rebellion', en organisation drevet af unge mennesker, planlægger de at udslette 6 milliarder mennesker.

Den nu afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche sagde, at der er fire lande med tilstrækkeligt økonomisk potentiale, som, hvis de gik sammen, ikke alene kunne overleve sammenbruddet af det britiske imperialistiske økonomiske system, men også komme ud af sammenbruddet med et højere niveau af produktivitet og kultur. Disse nationer er Rusland, Kina, Indien og USA. LaRouche foreslog, at disse fire lande samarbejder fælles udvikling af avancerede teknologier, grundvidenskab, rumforskning og udvikling af infrastruktur i stor skala. Han foreslog, at disse fire lande samtidig skulle samarbejde om et Nyt Bretton Woods system, ved at fiksere valutakurser og give mulighed for udstedelse af massive

mængder af kredit med lav rente til støtte for en verden af suveræne nationalstater, der handler indbyrdes til gensidig fordel, og samarbejde om hastig fysisk udvikling af underudviklede nationalstater. Dette forslag ville fjerne den britisk-sponsorerede spekulative kasinoøkonomi, der har hærgnet verden. Den udvidede produktivitet, der følger af dette forslag, understøtter ikke kun verdens befolkning på et højere niveau, det ville fordre, at der bor mange, mange, flere mennesker i Verden. Ikke overraskende er LaRouches fire magter – De Forenede Stater, Rusland, Kina og Indien – nøjagtigt de lande, der nu er mål for krig og undergravende virksomhed fra det britiske imperium:

- Der forekommer nu demonstrationer mod Vladimir Putin i Rusland orkestreret af en NGO-baseret fredsbevægelse. Disse NGO'er (Non Governmental Organisations, red.) er 'frontorganisationer' for de samme anglo-amerikanske efterretningsvirksomheder og finansfolk, såsom George Soros, der promoverer det falske 'russiagate'-fupnummer, der sigter mod at ødelægge præsident Trump, og som har splittet vores land med krigshysteri imod Rusland, og imod denne præsidents opfordring til fred.

- Kina bliver undergravet gennem den tidligere britiske kronkoloni i Hong Kong. Voldelige "demokrati"-demonstrationer sigter mod at kræve, at den kinesiske regering reagerer militært og fanger præsident Trump i en umulig position, hvor han, håber de, bliver tvunget til at opgive enhver form for samarbejde med sin ven Xi Jinping, især som valget i 2020 nærmer sig, og demokrater og republikanere fra etablissementet angriber præsidenten med påstande om, at han ikke er barsk nok. Enhver, der ikke er vildledt, ved, at finansfolk i London og Wall Street og de korrupte politikere, som de aktiverede, er de samme banditter, der stjal den amerikanske økonomi og flyttede den til Kina og andre lavtløns-destinationer. Præsidenten siger selv, at han ikke bebrejder Kina, og i stedet peger på de globalistiske institutioner som

Verdenshandelsorganisationen, som vores elitære forrædere har bragt os ind i. Hvis Kina har stjålet noget som helst fra USA, er det ideen om målrettet kredit til at støtte grundlæggende videnskab, produktiv og moderne industri og transport og opbygning af store infrastruktur-projekter – noget, som vi plejede at gøre før vi blev overtalt til at blive et "forbruger" -samfund.

- Briterne puster også til ilden i den gamle Kashmir-konflikt mellem Indien og Pakistan, en konflikt, der er forankret i den racemæssige og religiøse opdeling, som de oprindeligt selv skabte under kolonialismen.

- I USA er vi gået ind i "fase to" af kuppet mod præsidentskabet, hvilket involverer den ofte gentagne sætning, der regelmæssigt høres i de falske nyheder, især MSNBC og CNN, at enhver, der stemte for Donald Trump eller støtter Donald Trump er en 'hvid supremacist'. Disse påstande sigter imod at fremprovokere eller retfærdiggøre voldshandlinger.

Dem der mener, at det britiske imperium ophørte med at eksistere efter 2. verdenskrig, er uvidende om, at City of London for indeværende kontrollerer verdens pengestrømme. Det meste af det, der tidligere var Wall Street, huserer nu indenfor den ene kvadratkilometer i London, der kaldes 'City of London Corporation'. Britiske tænketanke og efterretningsbureauer kontrollerer 'ideologifabrikker' og 'propaganda-fronter', som indoktrinerer og underkuer befolkningerne og, ligesom med de gamle romere, trakterer med følelsesmæssige shows og underholdning. Deres opgave er, for enhver pris at opretholde Citys økonomiske magt. Det er denne kombinerede magt, der ofte – fejlagtigt – refereres til som 'the Deep State'.

Det britiske 'Commonwealth, under Dronningens suveræne myndighed, udgør over 31% af verdens befolkning, og hvert tredje land i verden. Det kontrollerer international organiseret kriminalitet, narkotikahandel og fostre og

fremmer islamisk terrorisme som en paramilitær styrke til hybrid krigsførelse og regimeskifte-operationer. Det har infiltreret de udenrigspolitiske institutioner i De Forenede Stater dybt, og vores førende universiteter siden slutningen af 2. verdenskrig, hvilket har resulteret i, at ideer med britisk oprindelse, såsom det postindustrielle samfund og menneskeskabte klimaændringer, er blevet enerådende i vores samfund, har ødelagt vores engagement i videnskab, og hærger det rationelle potentiale hos de unge sind.

Navnet Lyndon LaRouche har igennem fire årtier været synonymt med ideen om at "knuse det britiske imperium" Det britiske imperium forstår LaRouches plan for dets ødelæggelse og for fremkomsten af en kreativ menneskehed i dets kølvand, ligesom det forstod og hårdt bekæmpede den samme hensigt fra Franklin Roosevelts side. De forstår også, at præsident Trump truer deres flanker med sin støtte for nationalstaten, hans bestræbelser på at skabe produktive job inden for produktion og infrastruktur, hans bestræbelser på at afslutte deres krige, og hans annoncering af det bemandede ruminitiativ – planen om at vende tilbage til månen i 2024, for derefter at fortsætte til Mars. De forstår, at et økonomisk mobiliseret og videnskabeligt avanceret USA – en situation, der er muliggjort af præsidentens forpligtelse til at vende tilbage til Månen og kolonisere Mars – kan føre til de nødvendige aftaler blandt de fire magter, – aftaler, der gør en ende på det britiske imperium en gang for alle.

Det faktum, at dette præsidentskab modstod deres oprindelige fuldskala og hensynsløse angreb, har nu efterladt dem på et meget udsat og meget svagt sted, en svaghed, som de ikke har oplevet siden slutningen af 2. verdenskrig. De er sårede, men alligevel fast besluttede og opsat på at nedlægge alt og alle, der kommer i vejen for dem.

En præsident, der ved, at han kan stole på en rationel og progressiv befolkning, og uden at gå ind på Washingtons ondsksfulde spil, kan frembringe denne store historiske

ændring, en ændring, der nødvendiggøres af de kriseforhold, der er i færd med at opstå.

Indenrigspolitisk har vi brug for LaRouches fire love for økonomisk genopretning: Glass-Steagall bankadskillelse og en national bank eller lignende plan for at skabe kredit, udelukkende rettet imod fysisk produktive formål – enorme moderne infrastrukturprojekter, bygning og genopbygning af byer, grundlæggende videnskab og forskning og udvikling. Vi har brug for finansiering til lynprogrammerne – menneskelig udforskning af rummet, som præsidenten allerede har skitseret sammen med et lynprogram for fusionskraft. Disse fire love vil føre vores økonomi fremad og skabe reelle produktive job. Det store eventyr i rummet vil tænde for vore unge menneskers fantasi og sind. Internationalt bør de fire magter begynde at konferere om at etablere et nyt Bretton Woods system, og om fælles planer for både at udforske rummet og fuldt ud udvikle vores egen jordklode. I denne forandrede verden, er der ingen, der længere vil lytte til de forhenværende magtfulde. Denne store forandring vil derudover være den absolutte retfærdighed for denne præsident, imod fjenden, der forsøgte at ødelægge ham. Vil I hjælpe os med at skabe et fællesskab af borgere, der bakker voldsomt op om denne politik, så vi bliver i stand til at frembringe denne store og vidunderlige forandring?

Desperation hos den anglo-amerikanske finansielle elite ligger bag

forny et pres for regimeskifte-operationer, øko-terrorisme Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 13. august 2019

Med alle indikationer af et nyt økonomisk sammenbrud, der i givet fald vil være værre end det i 2008, er der et desperat pres undervejs fra de angloamerikanske eliter for at afspore Bælte og Vej- Initiativet gennem at ramme Kina og Rusland og at bruge fupnummeret med menneskeskabte klimaændringer til at overbevise folk om, at der ikke er noget andet alternativ end passivt at acceptere brutale nedskæringspolitikker og radikal befolkningsreduktion. Det er dette, der driver farverevolutionen i Hong Kong, den farlige optrapning af spændingerne mellem Indien og Pakistan, demonstrationerne i Moskva og en forøget mobilisering af klimafanatikere, der bevæger sig i retning af terrorisme mod det industrielle samfund.

Men der eksisterer et andet alternativ, hvilket Helga Zepp LaRouche udvikler i dagens webcast med Schiller Instituttet. Faren for krig kan afværges ved en 'fire-magts-aftale', som vil omfatte samarbejde i rummet, og med vedtagelsen af Lyndon LaRouches 'Fire-Love', som er en forudsætning for at foretage et skridt fremad i den fysiske økonomiske udvikling af menneskeheden. Dette involverer et afgørende brud med geopolitik og neoliberalisme, og bevæger USA og Vesteuropa til fuldt ud at støtte det nye paradigme, der tegner sig i

Eurasia.

Mrs. LaRouche opfordrede til en ærlig debat om klimaet, tillige med en kampagne for at vinde støtte til en fuld Månen-Mars-mission, såsom den, der i øjeblikket støttes af præsident Trump, og som den oprindeligt blev udviklet af hendes mand, Lyndon LaRouche. Vi befinder os ved et afgørende øjeblik i historien. Vores mobilisering kan lykkes med at vende en eksistentiel krise til en ny mulighed for menneskehedens fredelige fremskridt. (HCS)

Frontalt angreb på vores levestandard: Multimilliardærer finansierer 'Klimabeskyttere'! af Helga Zepp-LaRouche

Af Helga Zepp-LaRouche, skrevet til det tyske avis Neue Solidarität, # 33, dateret 15. august, 2019.

Den 10. august – Nyheden er ude: I henhold til den seneste IPCC-rapport er Jordens tilstand katastrofal, men vi har stadig en chance. Alt hvad vi skal gøre, er at lytte til den 16-årige klima-hovedfigur Greta Thunberg fra Sverige, 'Extinction Rebellion' og Dennis Meadows. Vi skal ikke alene skamme os over at flyve, men også over at spise kød – eller mad generelt – at køre biler, rejse, opvarme vores hjem, og – for at komme helt til bunds i det – over, at vi eksisterer i det hele taget. fordi det var bedre for klimaet, hvis vi ikke gjorde! Og så selvfølgelig, hvis du endnu ikke skulle have

bemærket det: sne er sort!

Enhver der mener, at det transatlantiske etablissement og dets videnskab og medie-PR-lobbyister er blevet vanvittige har en pointe. Men der er en mening med galskaben: De apokalyptiske teser fra det såkaldte 'Intergovernmental Panel on Climate Change' (IPCC) om påstået ondartet cyklus af 'ikke-bæredygtigt' landbrug, global opvarmning og ekstremt vejr er beregnet på at indoktrinere befolkningen til frivilligt at opgive forbrug, acceptere højere skatter for at subsidiere pengestrømme ind i grønne investeringer, at acceptere diktatoriske regeringsformer og – hvilket, der nu siges rent ud – at acceptere en massiv reduktion af verdens befolkning.

IPCC-rapporten er faktisk gammel udgæret vin på nye flasker, og argumentet er i sidste ende baseret på en – såvel forenklet som falsk– teori af Thomas Malthus. En teori, der hævder, at menneskeheden multipliceres med en geometrisk rate, mens ressourcerne og fødevareproduktion kun multipliceres med en lavere aritmetisk hastighed. En af de førende neo-malthusianere, Al Gore, tilføjede lidt sødemiddel til denne vin, idet han indrømmede, at Malthus naturligvis ikke kunne have forudset, at menneskeheden ville gøre forbedringer inden for landbrugsteknologi og derfor kunne øge mængden af mad, der kan produceres på Jorden, enormt. Men – og nu fremkommer eddiken i vinen – for at undslippe dette 'malthusianske dilemma', indgik mennesket, ligesom Dr. Faust, en pagt med djævelen, og forpligtede sig til videnskabelige revolutioner.

Så vore dages neo-malthusianere, inklusiv IPCC, arbejder ud fra nøjagtigt denne idé. Resultaterne af moderne landbrug, som har muliggjort, at i det mindste en betydelig del af menneskeheden har fået en forbedret, proteinrig diæt, bliver bagvasket: kødforbrug, såvel som resultater af videnskabelige fremskridt, får skylden for klimaændringer, og verden kan kun reddes, hvis vi opgiver kørsel, flyvning, opvarmning og airconditionering. Og verdens befolkningstal bør ikke længere stige, men skal indskrænkes. Så tilbagevenden til

befolkningstal og levestandarder som i de førindustrielle tider: hestevogne til de rige, cykler eller gang til fods for de andre, og sunde kartofler og hirsegrød, der denne gang bliver udråbt som en vegansk diæt.

Et nærmere kig på finansieringen af Greta Thunberg, 'Extinction Rebellion' ("XR") og 'FridaysForFuture' afslører, at [klima-]bevægelsen finansieres af de rigeste mennesker på Jorden. Blandt grundlæggerne og i periferien af 'Climate Emergency Fund,' CEF findes Rory Kennedy, datter af Robert Kennedy og Aileen Getty, datter af afdøde John Paul Getty, sammen med "filantropen" Trevor Neilson, hvis karriere har omfattet forskellige former for samarbejde med Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Ifølge Guardian, har CEF allerede overført EU 500.000 til XR, som snart vil blive efterfulgt af "ti gange så mange" penge. Breitbart offentliggjorde også interne dokumenter fra XR, der afslørede yderligere fem- og sekscifrede donationer fra Soros, den europæiske 'Climate Foundation', 'Tides Foundation' og Greenpeace 'Furka Holdings AG', blandt andre.

Sådanne beløb er selvfølgelig 'peanuts' for medlemmer af 'jetsettet', der sædvanligvis rejser med privatfly, helikoptere og mega-yachter. Åh jo, og Greta har netop indledt en af disse nautiske ture til Amerika – "for at spare flybrændstof." Og XR's Aktions-håndbog, dette er ikke en øvelse, blev af Penguin Publishers generøst frigivet til publikation måneder før den oprindelige udgivelsesdato.

I det mindste gør disse finansieringskilder det klart, at dette er et "falskt" oprør. Det er ikke en græsrodsbevægelse, men Greta-hype og XR er resultatet af en velorganiseret propagandakampagne, der bruger moderne argumentation til at skabe et politisk klima, hvor etablering af et fascistisk diktatur accepteres som uundgåeligt.

En af forfatterne til den computermodel-baserede undersøgelse {Limits to Growth} (Grænser for Vækst) fra 1972, Dennis

Meadows, afslørede for nyligt overraskende nok dette i en artikel i den franske avis Libération. Han skriver, at klimaændringer og udtømming af fossile energiresourcer ødelægger grundlaget for den nuværende model for det industrielle samfund, og at flygtningestrømme og hungersnød vil øge kaos, og at en ting, der kan læres af historien er: at hvis folk har valget mellem 'lov og orden' og frihed, vil de altid vælge 'orden'. Vore personlige friheder er allerede begrænsede, og denne tendens vil fortsætte. Og alt imens dette ikke vil løse de problemer, der skabte kaos, vil den politiske magt og den økonomiske formue for dem, der støtter autoritarisme mangedobles på kort sigt.

Et kig på historien afslører en anden dimension af den indeværende propagandakampagne. Dette er ikke første gang, at det finansielle oligarki har reageret på en systemisk økonomisk og monetær krise ved at støtte fascistiske bevægelser og etablere autoritære diktatoriske regimer. Den internationale finansiering af nazisterne blev foretaget af daværende guvernør for Bank of England Montagu Norman og Brown Brothers Harriman – Harriman-klanens bank – der også støttede den eugeniske bevægelse i USA. Det er en veldokumenteret kendsgerning ("Eugenik er en ideologi, der anser det som et politisk anliggende at kontrollere fordelingen af arvemateriale i menneskelige befolkninger). (Eugenik kaldes også arvehygiejne eller racehygiejne" – red. ref. Wikipedia)

Historien gentager sig selv, men aldrig på samme måde. Hvad der dengang var eugenikkens racisme, er i dag den inhumane doktrin om påstået overbefolkning, som af ideologer som Julian Huxley i 1946 blev omformuleret til at være en afstikker af eugenikken. Fordi denne betegnelse blev miskrediteret af nazisterne, vil en "radikal eugenisk politik i mange år være politisk og psykologisk umulig." I dag er det angiveligt denne overbefolkning, der ødelægger vores Lebensraum ("livsrum", et udtryk, der blev brugt af nazistiske geopolitikere) – Jorden.

På daværende tidspunkt var denne ideologi grobund for

fascistiske chok-tropper, der så deres voldshandlinger retfærdiggjort ved en formodet trussel fra enten "kommunister" eller "ikke-ariske" mennesker.

Og hvis nutidens planet, som påstået, virkelig kun har 18 måneder tilbage, hvorfor skulle en ung mand på 17 eller 19 år så ikke gøre alt for at bekæmpe den tilsyneladende årsag – det industrielle samfund – med brug af alle tilgængelige midler?

De samme medier, der rapporterer om hvert eneste pip fra Greta som om det var Einsteins opdagelse af den generelle relativitetsteori, er tavse om en passage i teksten til manifestet fra den mistænkte morder fra El Paso, hvor 22 mennesker for nyligt blev dræbt og 26 såret. Det afspejler i det mindste ikke præsident Donald Trumps politik, men i høj grad hans modstanderes politik. Den pågældende passage siger: "Den amerikanske livsstil giver vores borgere en utrolig livskvalitet. Imidlertid ødelægger vores livsstil miljøet i vores land. Decimeringen af miljøet er skabelsen af en massiv byrde for kommende generationer. De store selskaber fører an i ødelæggelsen af vores miljø ved skamløst overforbrug af ressourcer. ... Jeg vil bare sige, at jeg elsker folk i dette land, men de fleste af jer er bare for forbandet stædige til at ændre livsstil. Så det næste logiske trin er at mindske antallet af mennesker i Amerika, der forbruger ressourcer. Hvis vi kan slippe af med tilstrækkeligt mange mennesker, så kan vores livsstil blive mere bæredygtig."

Den største fejltagelse i dette menneskesyn, fra Malthus og alle neo-malthusianerne til stakkels Greta, er, at det er baseret på det oligarkiske billede af mennesket, der betragter menneskemasserne som parasitter, forurenere og endda et slags dyr – og på baggrund af dette synspunkt synes man, at decimeringen af dem selvfølgelig vil være en god ting.

Men dette er ikke, hvad folk er. Mennesket adskiller sig fra alle andre skabninger derved, at det gennem dets indfødte kreativitet kontinuerligt opdager nye principper for det

fysiske univers og ved hjælp af videnskabelige og teknologiske fremskridt, er i stand til helt at omdefinere de ressourcer, som menneskeheden har brug for til at overleve. Rumfartslande som Kina, Rusland, Indien, U.S.A. og i dette tilfælde endda Europa med Den Europæiske Rumorganisation (ESA) demonstrerer, at menneskeheden er ved at skabe en helt ny økonomisk platform, i den forstand, som Lyndon LaRouche har defineret det. Ideen om en "Månelandsby", en permanent industrialisering af Månen, som udgangspunkt for et fremtidigt Mars-projekt og interstellær rumfart, omdefinierer alt hvad mennesker tidligere har haft af forestillinger om "ressourcer" på Jorden.

Den eksistentielle fare for menneskeheden i dag ligger ikke i en nært forestående klimakatastrofe, men snarere, blandt flere andre ting, i en forkert reaktion på cykliske klimændringer. Men frem for alt består den i den måde, hvorpå det neoliberale oligarki, i samme tradition som i 1930'erne, reagerer på den nye globale finans- og monetære krise: Ved at støtte fascistiske bevægelser og forsøge at etablere et diktatur – selvom det denne gang er et øko-diktatur.

Det samme britisk-dominerede oligarki, der, ligesom de gjorde dengang, tyr til geopolitik, destabilisering af påståede modstandere, såsom det nuværende forsøg på at svække Kina og Rusland gennem "farverevolutioner" og om muligt at gennemføre regimeskifte der. At [det tyske parti] De Grønne er lydige instrumenter for denne geopolitik er blevet demonstreret tilstrækkeligt af den tyske Grønne leder Joschka Fischers støtte til NATO-krigen mod Jugoslavien i 1999, såvel som ved de Grønnes støtte til en indsættelse af de tyske væbnede styrker i den Persiske Golf.

Hvis vi har lært noget fra historien, er det ikke at lade disse begivenheder sejle deres egen sø, hvis vi vil forhindre en eskalering til en tredje verdenskrig. Vi har et presserende behov for en tilbagevenden til det kristent -humanistiske billede af mennesket, der betragter mennesket som et væsen med uendelige udviklingsmuligheder intellektuelt og moralsk ! Selv

om dette er en mindretalsopfattelse, som ifølge den kinesiske kunstner/aktivist Ai Weiwei ikke nyder respekt i Tyskland, er det stadigvæk i overensstemmelse med menneskehedens realitet i universet.

– zepp-larouche@eir.de

Den bitre sandhed om det amerikanske “økonomiske opsving”

De artikler, der følger efter denne introduktion, er blot en overfladisk ridse i overfladen af det mest ødelæggende fysiske økonomiske sammenbrud, USA nogensinde har oplevet. Når man læser følgende rapporter – og der er vigtige områder som energiforsyning, vandforsyning, uddannelse og sundhedspleje, som ikke engang berøres her – kunne man først tro, at man læser en rapport om en anden planet midt i en mørk tidsalder. Men når du læser denne rapport, så spørg dig selv: Oplever du ikke præcis de resultater, der er dokumenteret nedenfor?

Du kan så begynde at overveje hele hysteriet i de amerikanske medier om det forfærdelige “autoritære regime” i Kina, hvor 800.000.000 mennesker, i virkeligheden, er blevet løftet ud af fattigdom, der er blevet bygget hundreder af skinnende nye byer, tog bliver udviklet som kører 600 km i timen, og millioner af børn spiller violin og klaver, og du kunne se på dig selv, og de forhold du har tolereret, i et nyt perspektiv. I 2017 blev det fastslået, at der stadig var omkring 30 millioner fattige i Kina, der hovedsagelig boede i landdistrikter og vanskeligt tilgængelige områder. Et målrettet program blev gennemført, og Kina er på rette spor

for fuldstændigt at eliminere fattigdommen inden for sine egne grænser inden 2020. Overvej hvor langt Kina er nået i de sidste 50 år.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har ofte talt om den økonomiske elendighed, hun oplevede i Kina, da hun rejste der som en ung journalist midt i "Kulturrevolutionen" i 1971, men i dag er forholdene fuldstændig forandrede. Betragt nu USA i samme tidsrum. Siden 1971 er forholdene i USA gået i den stik modsatte retning: Den forventede levetid i USA er faldende i den længste periode siden Første Verdenskrig; stofrelaterede overdoser og selvmord har overgået bilulykker som dødsårsag; tidligere udryddede sygdomme er i stigning; hjemløshed, skjult og åbenlyst, breder sig voldsomt; broer, tunneller og anden vital infrastruktur kollapser; Metro-systemerne er faldefærdige og farlige; mange af vores kommunale vandsystemer er over 100 år gamle; tørke og oversvømmelse er hvad der er tilbage af vores landbrugssektor; og energiforbruget pr. indbygger falder – alt sammen tegn på et døende samfund.

Den forfærdelige økonomiske opløsning af USA ville aldrig være sket, hvis det amerikanske folk havde tilsluttet sig Lyndon LaRouches ideer. Da USA kæmpede med 1960'ernes paradigmeskifte, så voldsomt bebudet af mordet på Præsident Kennedy, advarede Lyndon LaRouche sine medborgere, at medmindre man stoppede og vendte denne udvikling, ville dette skifte føre til opløsningen af nationen. I årtier siden, har han advaret igen og igen om, at afindustrialiseringen ("liberaliseringen") af økonomien og ledsagende modkultur med rock-sex-stoffer i 60'erne lagde vejen til et økonomisk sammenbrud, og til ødelæggelsen af det kognitive potentiale i befolkningen. Da Nixon trak stikket på Bretton Woods-Systemet i 1971, og ændrede det internationale monetære system til flydende valutakurser, meddelte LaRouche profetisk, at denne ændring af politikken – givet til USA af det britiske imperium – enten ville føre til en ny fascisme, eller ville fremtvinge

oprettelsen af en ny økonomisk verdensorden.

Næsten 50 år – et halvt århundrede – senere er LaRouches advarsler blevet bekræftet, som borgerne kan iagttage overalt. Det imperiale geopolitiske system, der førte menneskeheden ind i to verdenskrige og har forårsaget mange gange mere massedød gennem dets økonomiske imperialismen end Hitlers regime, kolliderer nu under vægten af dets egen selvdestruktion. Derfor står især befolkningen i USA over for en presserende beslutning. Vi må se problemets omfang i øjnene for at mønstre modet til at kræve en løsning. Efter de studier, som beskriver de forskellige fysiske sektors sammenbrud i den amerikanske økonomi, følger en opfordring til handling, der ledsager en artikel skrevet af LaRouche, hvori han fastsætter "fire love" for at redde USA. Han siger, at disse love er "ikke et valg", men "en umiddelbar nødvendighed". Vi tror, at du vil være enig i den vurdering, når du er færdig med at læse denne rapport.

Rapporten kan læses her:
(https://larouchepub.com/eiw/public/2019/2019_20-29/2019-27/eirv46n27-20190712.pdf)

Vor tids store øjeblik må finde et stort folk

Den 11. juli (EIRNS) – De overraskende og uventede udviklinger i de seneste uger har ført USA og verden frem til et

vendepunkt i flere nært beslægtede kampe, eller flere aspekter af den samme kamp. Et aspekt er at skabe enighed blandt de fire store anti-imperialistiske stormagter, USA, Rusland, Kina og Indien. Nu, endnu en gang, befinder verdens spekulative, London-centrerede finanssystem sig ved afgrunden af en krise, der er værre end den der brød ud i 2007. For at afværge det havde den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche længe foreslået, at de fire nationer skulle slutte sig til hinanden og indlede et nyt globalt system, et kreditsystem snarere end et finansielt system. Værdiløse spekulative beholdninger vil blive sat igennem konkursbehandling, og faste valutapariteter genindføres. Den nye institution vil udstede lavt forrentede kreditter i stor målestok til udviklingsprojekter rundt omkring i verden, som Kinas enorme Bælte- og Vejinitiativ – et globalt program for infrastruktur som 123 nationer har underskrevet samarbejdsaftaler med. Det nye internationale kreditsystem vil blive inspireret af Franklin Roosevelts design til det oprindelige Bretton Woods-system, som blev forvansket efter hans død. Et sådant nyt globalt kreditsystem vil bogstavelig talt gøre en ende på imperialismen fra den ene dag til den næste, da dagens herskende London-centrerede spekulative finanssystem, som omfatter Wall Street, Den internationale Valutafond og lignende, er synonymt med imperialismen; det er faktisk den eneste imperialismen der eksisterer i dag.

I takt med at disse fire stormagter retter ind efter hinanden, vil de kvæle krigsprovokationer – som hovedsagelig er britiske, eller britisk orienterede, og pacificere krigszoner.

Et andet aspekt er kravet om at menneskeheden er udfarende fra dens hjemmeplanet med henblik på at udforske og i sidste ende kolonisere månen, solsystemet og derudover, som Lyndon LaRouches samarbejdspartner, den store tysk-amerikanske rumforsker Krafft Ehrlicke, kaldte "det udenjordiske imperativ" (forpligtelsen fra det ydre rum – *red*), som en moralsk nødvendighed. Det er sådan 1. Mosebog må forstås. Mennesket i

Guds billede er ikke jordbundet; han er universel som sin skaber og en udødelig art. Da de samme fire stormagter også er de store rummagter (sammen med Japan og andre), åbner rumforskning og -kolonisering sig øjeblikkeligt som et felt for deres samarbejde.

Tæt forbundet hermed er kampen for at sætte en stopper for det britisk dirigerede kupforsøg mod den legitime valgte amerikanske præsident, Donald Trump, et kupforsøg som stadig fortsætter på trods af at Mueller-rapporten fastslog, at der var "intet samarbejde [med Rusland]". Som millioner af amerikanere nu forstår, var den udenlandske magt, der blandede sig i valget i USA i 2016 og senere, London, og ikke Moskva, fordi London vidste, at en præsident Trump ikke ville være deres villige 'skødehund', ligesom vore seneste præsidenter eller en Hillary Clinton, som ikke ville vove at bryde ud af det "specielle forhold" med det Britiske Imperium for at samarbejde med Rusland, Kina og Indien. De iværksatte i stedet uendelige udenlandske krige baseret på britiske løgne, som tidligere premierminister Tony Blairs "uredelige dossier" om irakiske masseødelæggelsesvåben.

Man kan forestille sig den rædsel, med hvilken London erfarede hvordan gennembruddet i forhandlingerne mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong Un i 'den demilitariserede zone' (DMZ) var blevet forberedt, igennem et tæt samarbejde mellem præsident Trump og Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Kina, og også Indiens premierminister Narendra Modi. Putin havde mødtes med Kim under forberedelserne, og Xi foretog et statsbesøg i Nordkorea umiddelbart før hans møde med Trump i slutningen af juni. Processen fortsætter intensivt, selv om den falske nyhedspresse hellere ville ignorere det. I mellemtiden forsøger de samme fire stormagter at forhandle om en eventuel fredsaftale i Afghanistan.

Den 4. juli mindede præsident Trump amerikanerne og andre om, hvorfor Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet, og mod hvem – det samme Britiske Imperium. Millioner lærte også fra denne

tale for første gang, at menneskeheden vil rejse til månen igen i 2024, denne gang for at industrialisere Månen og søsætte missioner til Mars, som Lyndon LaRouche forudsagde i sin berømte halvtimes TV-kampagnevideo i forbindelse med det Demokratiske Partis præsidentnominering i 1988, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars). Den 20. juli fejrer verden 50-årsdagen for Apollo 11's landing på månen, en dag der fejres internationalt af Schiller Instituttet i denne ånd.

Derefter afslørede Storbritanniens ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, i en række notater, der blev lækket den 7. juli, sig selv som en fjende og en medsammensvoren mod den amerikanske præsident, og blev tvunget til at træde tilbage den 9. juli.

Således har en række pludselige, uventede begivenheder afsløret, hvor tæt vi er på sejr i denne mangesidige kamp. For alle dem, der tænker 50 år tilbage, til Apollo 11, kan det virke som om vi er tæt på at realisere John Kennedys planer og drømme, som blev afbrudt af det britisk inspirerede snigmord på ham, tillige med mordene på hans bror Bobby og Martin Luther King.

På det tidspunkt syntes det som om, at ingen trådte frem for at bære faklen videre fra de tre. På en måde er det sandt – ingen af deres nærmeste medarbejdere trådte frem. Men i en dybere forstand var det Lyndon LaRouche, der trådte frem. Han fulgte denne vej via en genopdagelse af de videnskabelige principper for økonomi. Første gang han kom i rampelyset var da han fremlagde en korrekt prognose for Nixons ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971, en prognose der tidligere var blevet spottet af alle "anerkendte" økonomer. LaRouche forstod den forfatningsmæssige institution i det amerikanske præsidentskab, arbejdede indenfor denne, og deltog i otte præsidentkampagner. Blandt andre historiske præstationer, fik han i 1983 præsident Ronald Reagan overtalt til hvad sidstnævnte kaldte Det strategiske Forsvarsinitiativ ("Strategic Defense Initiative", SDI, -red.) som et alternativ

til kernevåbnenes “gensidigt sikret ødelæggelse”, samt en global udviklingspolitik.

LaRouches forslag til Moon-Mars-missionen stammer fra hans Strategiske Forsvarsinitiativ.

For dette blev LaRouche udsat for falske anklager og sendt i fængsel i fem år af den samme britisk inspirerede gruppe, som har forsøgt at ramme præsident Trump, herunder den samme korrupte anklager, Robert Mueller. Men fængslingen stoppede ham ikke. Fra fængslet udtænkte han planen, der dengang blev kaldt “Productive Triangle” (‘den Produktive Trekant’), som senere blev til Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der i den grad har ændret verden, og for eksempel bragt håb til Afrika. LaRouches navn må renses, befris for besudlingen fra de falske anklager, så hans ideer kan udbredes yderligere for at sikre den sejr, der nu er inden for rækkevidde.

Nu, i dag, er et stort øjeblik indtruffet, for at finde et stort folk der kan vinde denne kamp.

Det Britiske Imperiums særlige forhold falder sammen – Perfidious Albion Delenda Est

Den 10. juli (EIRNS) – I USA og Storbritannien er der en voksende erkendelse – og bæven hos nogle – af at det særlige forhold mellem Storbritannien og USA er i kaos og godt kunne blive fuldstændig og uigenkaldeligt ødelagt i den nærmeste fremtid. Udgivelsen af de diplomatiske telegrammer fra den

tidligere britiske ambassadør i Washington (han fratrådte i morges) Sir Nigel Kim Darroch, KCMG (kommandør i ridderordenerne St. Michael og St. George) betyder langt mere end afsløringen af den uanstændigt adlede aristokrat for hans rolle i det britiske imperiale kupforsøg mod dets tidligere koloni. Faktisk har det potentialet til at tippe vægten mod imperiets kontrol over USA: Afslutningen på det "frie markedes" økonomiske konstruktion, pålagt ruinerne af det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit og videnskabeligt fremskridt; og afslutningen på det amerikanske militærs styrke, der bliver brugt som den "dumme kæmpe" for at udføre britiske koloniale krige i hele Asien og Mellemøsten.

Lyndon LaRouche tilbragte en stor del af sine 96 år med at kæmpe for at uddanne amerikanere og verdensborgere til at forstå, at den egentlige fjende af civilisationen ikke var en nationalstat eller nogen kombination af nationalstater, men det overnationale imperium centreret i City of London og dets kontrollerede datterselskaber på Wall Street og i de finansielle centre i de øvrige vestlige magter.

Nu er kontrollørerne af dette imperium i en tilstand af panik, mens folk af god vilje endelig gør noget for at bryde kæderne i det særlige forhold. I London skriger herskerne over at præsident Donald Trump drister sig til at fordømme den britiske ambassadørs kriminelle handlinger for bevidst at mobilisere kræfter i USA til at udføre det forræderiske kupforsøg mod Trumps præsidentskab. Den tidligere udenrigsminister Malcolm Rifkin, for eksempel, rasede over, at præsidenten er "skør og mærkelig" og hævdede (længselsfuldt, men ukorrekt), at "det meste af Amerika ignorerer" Trumps tweets.

Og i USA befrier amerikanerne sig i stigende grad fra deres underdanighed over for det Britiske Imperiums mystik. Det faktum at den britiske efterretningstjeneste stod bag hele Russiagate-fupnummeret mod præsidenten, bliver nu åbenlyst afsløret af justitsministeren og kongresmedlemmerne, præcis

som LaRouche PAC afslørede fra begyndelsen. Rowan Scarborough fra Washington Times skrev i dag om "Fortælling om to dossierer" – MI6-agenten Christopher Steeles og nu Sir Kims telegrammer. "Selv før de usædvanlige afsløringer skrev Scarborough: "Præsident Trump var dybt mistænksom over for den britiske regerings rolle i efterforskningen af ham og hans allierede". Nu, påpegede ham, blev de undergravende Darroch-telegrammer "sandsynligvis distribueret til magtens sæder, herunder Downing Street nr. 10"

Alt dette er kommet bare et par dage efter, at præsident Trump brød med den neokonservative stab der omgiver ham (som vi nu ved blev opfordret af Sir Kim som "portvogtere", "Trump-hviskere", "de personer vi stoler på for at sikre, at den britiske stemme høres i West Wing i Det Hvide Hus)". I Asien gjorde Trump sit eget diplomatiske arbejde og mødtes personligt med Xi Jinping, Vladimir Putin, Kim Jong Un og mange andre. Betingelserne er blevet fastlagt for at præsidenten kan realisere sit oprindelige kampaneløfte om at være "venner" med Rusland og nå til enighed med Kina, som rækker ud over handel, for potentielt at kunne realisere LaRouches forslag om, at USA skal tilsluttes Kinas Nye Silkevej.

50-årsdagen for Apollo 11's månelanding om 10 dage er en lejlighed til både at fejre menneskehedens kreative "herredømme over naturen" og at bringe hele verden sammen om at udvide menneskehedens "udenjordiske forpligtelse", som erklæret af den store rumforsker Krafft Ehricke. Tiden er knap til at opnå denne store mission. Imperiet vil ikke roligt synke hen i glemsel, men vil risikere alt – endda atomkrig – for at redde sig selv. Også boblen i det vestlige finanssystem, der er mere oppustet i dag end før krakket i 2008, har igen nået et bristepunkt.

Det bedste middel til at gøre dette betydningsfulde øjeblik klart for alle nationer og alle borgere – både faren og løsningen – er, at præsident Trump handler for at rense Lyndon

LaRouches navn og placere "fornuftens kraft" lige foran menneskeheden. Onsdag den 17. juli vil en samling LaRouchePAC aktivister står foran den amerikanske kongresbygning med bannere, der bekendtgør "LaRouche-sagen: Muellers' Første Lejemord" og "Rens LaRouche!"

I takt med at mennesket vender tilbage til rummet, vender det også tilbage til sin fornuft.

Den 4. juli (EIRNS) – Den seneste spektakulære udvikling i Korea er resultatet af de offentliggjorte og ikke-offentliggjorte møder mellem præsidenter Donald Trump, Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland sammen med andre verdensledere i Japan i sidste uge. Deres samarbejde om dette og andre brændende spørgsmål bør udgøre et afgørende vendepunkt væk fra udsigten til krig, og i stedet hen imod fælles højteknologisk økonomisk udvikling af en verden, der stadig, den dag i dag, er fuld af fattigdom og sult.

Men hvordan kan dette udfald sikres? For det første har vi brug for gode ledere – og præsident Trump, Xi og Putin er i sandhed de bedste ledere, vi har set i spidsen for disse nationer i mange år. Men noget andet er endnu vigtigere; hvilket blev anerkendt af de strålende begavelser, der grundlagde den amerikanske republik på denne dag i 1776, og af deres samtidige, den tyske "frihedspoet" Friedrich Schiller. Og det er borgernes moralske intellektuelle karakter. Dette er

dilemmaet, som Shakespeare indledte sin Julius Cæsar med. Dyb korrupsion, uvidenhed og overtro blandt befolkningen vil medføre, at ethvert lederskab, selv det bedste, vil snuble.

Nu er det på tide at se den kendsgerning i øjnene, at Vesteuropa og USA, den transatlantiske sektor, har befundet sig i en veritabel mørk tidsalder i de sidste årtier af det 20. århundrede (og faktisk længere). Den store, netop afdøde, amerikanske videnskabsmand og statsmand Lyndon LaRouche redegjorde for de dybere filosofiske grunde til dette, og den svingende dynamik, i takt med at amerikanernes livssyn var inspireret af Franklin Roosevelts økonomiske genopretningsprogram og af hans forventninger til efterkrigstiden, og sidenhen blev forringet under Truman. De moralske tidevandsbevægelser afspejler delvist perioderne med forfald og perioderne med spring fremad i videnskab og fysisk økonomi (snarere end aktiemarkedet). Kennedy forsøgte at genoplive Franklin Roosevelts ledelse og impuls. Men efter at Jack Kennedy, Martin Luther King og Bobby Kennedy var blevet dræbt, var der ingen anerkendt ledende skikkelse, der tog faklen op. Richard Nixons tåbelige ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i august 1971 markerede en afgørende vending fra en økonomi med ægte fysisk produktion til den "post-industrielle" 'møgbunke, som vi sidenhen er blevet til.

Alt dette kan koges ned til det følgende. Menneskeheden sendte de første mennesker til et andet himmellegeme den 20. juli 1969 og den sidste i 1972. Fra 1972 til i dag har vi, som biologisk art, manglet evnen til så meget som at kunne gentage, hvad vi gjorde under Kennedys Apollo-program. Industrier er blevet nedlagt. Laboratorierne og universitetsafdelingerne er blevet lukket. Faktisk blev de skabeloner, der blev brugt til fremstilling af Saturn V, flertrinsraketten, stadig i dag den kraftigste der nogensinde er blevet lavet, kasseret. Lederen af teamet, der lavede den raket, Wernher von Braun, blev fjernet fra sit anlæg i Huntsville, Alabama, for at sygne nytteløs hen på et kontor i

Washington.

Nu har vi til hensigt at vende, ikke tilbage, men fremad til Månen igen. Som administrator for NASA, Jim Bridenstine, har sagt, vil Artemis-programmet, der nu er under udvikling, blive et endnu større skridt for menneskeheden end Apollo. Det vil lede til en permanent tilstedeværelse for at industrialisere Månen, ikke som et mål i sig selv, men som et nødvendigt skridt til Mars – og sidenhen hinsides. Ressourcer fra Månen, der omfatter helium-3 brændstof til fusionsenergi, vil blive udvundet og forarbejdet til brug for missioner til Mars. Og som John Kennedy foreslog til De Forenede Nationer i 1963, hvilket Trump-administrationen har gentaget, skal dette være et fuldt ud internationalt program. Sammen med ledende rumfartsnationer, som USA, Rusland, Kina, Indien og Japan, vil der være områder, hvor mange andre nationer også kan bidrage.

Dette program vil revolutionere vores økonomi. Som Lyndon LaRouche uddybede i en række banebrydende studier i 1980'erne, vil de nye teknologier, som rumindsatsen vil kaste af sig, overstige forholdet i 1960'erne, da amerikansk økonomi fik over 10 dollar for hver dollar investeret i NASA.

Dette rumprogram vil blive omdrejningspunkt for en ny global renæssance. Forestil dig for eksempel hvordan amerikanske klasseværelser vil se ud, når eleverne bliver forberedt på de nye, hidtil usete udfordringer ved udforskning af rummet – sammenlignet med den stof-omtågede kedsomhed, som vi ser i dag. Hvor Roosevelt byggede CCC-lejre for at rehabilitere ungdommen, vil vi bygge CCC-lejre for rummet, som Helga Zepp-LaRouche har sagt (Civilian Conservation Corps var et offentligt beskæftigelsesprogram under F.D. Roosevelt *–red*).

Den mand, som har gjort det muligt, er den afdøde Lyndon LaRouche. Var det ikke for de håndgribelige ændringer, som hans ideer har medført i verden i løbet af de sidste 40 år, ville ingen af de fremskridt, vi har set omkring G20-mødet i Japan d. 28.-29. juni have været mulige. Nu skal LaRouches

navn renses for de falske anklager, som han blev dømt og fængslet for i 1986-89 af den selvsamme Robert Mueller, som har forsøgt at mistænkeliggøre Trump, således at præsident Trump og andre åbent og frit kan benytte sig af hans [LaRouches] enorme arv.

Det enestående ved 4. juli

Den 3. juli (EIRNS) – Denne 4. juli (USA's frihedsdag) er mere end blot den 243. fejring af den amerikanske uafhængighedsdag; denne singularitet, særegenhed, i verdenshistorien, der markerede fremkomsten af en helt ny form for social organisation og regering af menneskeheden. "Liv, frihed og stræben efter lykke" er en god måde at angive arten af denne revolutionære forandring – som grundlæggerne forstod disse begreber, udviklet af Gottfried Leibniz.

"Visdom er videnskaben om lyksaglighed, og det er hvad der skal studeres frem for alt andet," skrev Leibniz i sit skrift "Lyksaglighed" i 1694. "Man kan være sikker på, at jo mere et sind ønsker at kende orden, fornuft, skønheden i tingene, som Gud har frembragt, og jo mere han er bevæget for at efterligne denne orden i det, som Gud har overladt i sin retning, des lykkeligere bliver han ... man gør endda sit eget bedste ved at arbejde for andres... Således har den suveræne visdom reguleret alt så godt, så vores pligt også skal være vores lykke, at al dyd frembringer sin egen belønning, og at enhver forbrydelse straffer sig selv før eller siden."

Den 4. juli er også en singularitet – et brudpunkt mellem to forskellige og uforlignelige systemer – idet det markerer det øjeblik, hvor alle de eksisterende institutioner, parametre,

regler, målinger, former for adfærd og måder at tænke på i det gamle paradigme nedbrydes og stopper med at virke; og hvor dette samme tidspunkt, i dette øjeblik, også barsler med potentialet for et helt nyt paradigme, som har forskellige institutioner, økonomiske principper, former for adfærd og frem for alt måder at tænke på.

Med hensyn til det første, kan man betragte EU's førende institutioners skandaløse afgang, herunder Den Europæiske Centralbank, som er ved at blive omdannet til en enorm hyperinflationær ekspansion af kvantitative lempelser, herunder værdiløse, "grønne" finansielle instrumenter og europæiske obligationer. Se hvordan den amerikanske centralbank, Federal Reserve, bevæger sig i samme retning, efter strenge instrukser fra aldeles bankerotte banker i City of London og Wall Street.

For det andet, tænk over den store, strategiske betydning af præsident Donald Trumps overraskende møde for tre dage siden med Nordkoreas Kim Jong Un, et møde som den sydkoreanske præsident, Moon Jae-in, karakteriserede som "en officiel start på en ny æra af fred" – og det gælder ikke kun på den Koreanske Halvø, men i hele verden. Moon fremhævede korrekt betydningen af den fælles økonomiske udvikling af nord og syd, øst og vest, som det eneste levedygtige grundlag for en sådan fred.

Der er intet forudbestemt om, hvilken af disse to veje menneskeheden vil vælge ved dette vendepunkt. Vores bedste kompas i disse uklare farvande er Lyndon LaRouches tanker og ideer, som vedbliver at være en levende kraft til at forme historien, i det omfang de er kendt, studeret og handlet på.

Det er årsagen til, at LaRouche-bevægelsen har valgt at fejre denne 4. juli, USA's Frihedsdag, ved at forøge sin kampagne for at rense LaRouches navn, herunder ved en øget cirkulation af underskriftsindsamlingen i både digital og trykt form, der kræver hans renselse, ledsaget af følgende

enkle budskab:

“Jeg tror du ved, at den 4. juli ikke handler om hotdogs og fyrværkeri – det er en tid til at fejre hvad det betyder at være en amerikansk patriot. Lyndon LaRouche repræsenterede hele sit voksne liv ægte amerikansk patriotisme. Han blev ikke født ind i en social eliteklasse, han blev han ikke født rig – alligevel blev han en historisk person og leder, baseret på fortjenesten af sine ideer og styrken af sin karakter. Disse ideer udgjorde en sådan trussel for det moderne oligarki, at LaRouche blev bagvasket, uretfærdigt retsforfulgt og ulovligt kastet i fængsel. Hvilken bedre måde findes at fejre USA's uafhængighed på end ved at støtte renselsen af den store amerikanske patriot Lyndon LaRouche? Brug venligst to minutter på at underskrive vores anmodning om, at præsident Donald Trump renser LaRouche. Hvis du ikke er bekendt med den juridisk skændige ugering mod LaRouche, så se vores nye dokumentarfilm: ‘LaRouche-sagen – Robert Muellers første lejemord’. “

Samarbejde mellem USA, Rusland og Kina indvarsler et nyt paradigme for menneskeheden

Den 2. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trumps besøg i Nordkorea, hvor han mødtes med Kim Jong Un, og genoprettede ‘ånden fra Singapore’ i de bilaterale forbindelser mellem USA og Nordkorea, repræsenterer faktisk langt mere end det – potentielt et stort skridt fremad for menneskeheden. Helga

Zepp-LaRouche bemærkede i dag, at mens mødet pludselig kom op søndag den 30. juni, "afspejler det hele processen frem til mødet mellem Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping, og jeg tror, at der bag kulisserne har været en helt utrolig indsats for at gå i denne retning. Dette er et stort skridt i retning af, at de fire stormagter arbejder sammen."

'De fire stormagter' refererer til samarbejdet mellem verdens største eurasiske kulturer – Rusland, Kina, Indien og USA – som repræsentativt for den bedste europæiske kultur, hvilket Lyndon LaRouche definerede som den minimale kombination af politiske og kulturelle enheder med tilstrækkelig styrke til at slukke det for det Britiske Imperiums sidste glød, og skabe et nyt paradigme for menneskeheden baseret på samarbejdsvillig økonomisk udvikling og en ny renæssance, der forener den positive arv i hver af verdens succesfulde kulturer.

Det kan ikke overses, at både Xi Jinping og Vladimir Putin for nylig mødtes med Kim Jong Un, hvilket førte til de historiske private møder mellem præsident Trump og både Xi og Putin i Osaka, hvor Trump hævdede sin personlige diplomatiske kontrol. Den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo blev holdt ude fra topmøderne – Bolton blev endda sendt helt af vejen, til Mongoliet.

Som præsident Putin fortalte til Financial Times i sidste uge, kan fremskridt i spørgsmålet om Nordkorea kun ske, hvis der stilles absolut solide sikkerhedsgarantier for Nordkorea, især da nordkoreanerne er fuldt bevidste om, hvad der skete med Irak og Libyen, da de opgav deres atomvåbenprogrammer. Af indlysende grunde kan sådanne garantier kun gives af Rusland og Kina i samarbejde med USA.

Det centrale udestående spørgsmål der fortsat skal behandles er: Kan samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om strategiske spørgsmål udvides til det afgørende spørgsmål om reformering af den vaklende internationale finansielle infrastruktur? Selv Bank for International Settlements (BIS i Schweiz er

'centralbankernes centralbank' –red.) har i denne uge advaret om den vildt overstrakte boble af virksomhedsgæld, opblæst 'gearet' gæld, der ligner den boliglån-boble, som udløste sammenbruddet i 2008 og næsten et sammenbrud af hele det vestlige finansielle system.

Zepp-LaRouche meldte ud i dag: "Jeg tror, at denne form for samarbejde, Rusland, Kina og USA imellem, er ved at komme meget, meget tæt på potentialet for at udvide det til områder der skal ses på, som den truende finanskrisen, den Nye Bretton Woods-aftale, den påtrængende reform af systemet, og det er muligvis ikke så umuligt som folk måske tror". Hun pegede på en artikel, der blev offentliggjort mandag af CNBC, af Michael Ivanovitch, en tidligere embedsmand ved OECD, en tidligere økonom på New York Federal Reserve og Columbia-professor; artiklen bar titlen: "Trump gør det grundlæggende arbejde for en ny verdensorden bygget op omkring USA, Kina og Rusland."

Ivanovitch skriver, at de største forretningsdelegationer ved St. Petersburg International Economic Forum d. 6-8. juni var fra USA (der er også den kendsgerning, at den største udenlandske delegation til "Summer Davos" Forum, der nu finder sted i Dalian i Kina, er fra USA). Ivanovitch peger på, at indblandingen i præsident Trumps politik for at skabe tætte forbindelser med Rusland og Kina, fra hans egen regering, er blevet kørt ud på et sidespor i de nylige diplomatiske bedrifter, og at Trump er klar over, at opnåelsen af hans hensigt i denne henseende er afgørende for hans genvalg i 2020.

Den næste afgørende begivenhed er halvtredsårsdagen den 20. juli for menneskets månelanding. Schiller Instituttet afholder internationale festligheder for at opildne det voksende momentum for det globale samarbejde i menneskehedens næste 50 år. Zepp-LaRouche pegede i dag på den presserende nødvendighed af at "omdanne den amerikanske økonomi til en rumøkonomi, for at gøre det muligt at Trumps idé om at sætte en mand og kvinde på månen inden 2024 faktisk lykkes ... "Hvis man ser på

kostprisen af materialer, der er nødvendige for at gennemføre programmet for koloniseringen af Månen-Mars,” tilføjede hun, “vil det kun fungere, hvis man øger produktiviteten i hele verdensøkonomien”, herunder et gennembrud i fusionskraft. “Man har ikke tilstrækkelig industriel og teknologisk videnskabelig kapacitet i verden lige nu, til at lave den slags transformationer der kræves,” sagde hun. “Så der er ingen grund til at betragte noget land som en fjende, for selv om hele verden samler den samlede industrielle kapacitet, kræver det stadig et spring til en ny økonomisk platform, uddannelse af en eller to generationer af mennesker – det kræver et enormt spring. Så det er ikke et spørgsmål om at fordele en mindre kage blandt mennesker, ‘der mundhugges’: Det er et spørgsmål om, hvordan man definerer en ny økonomisk platform, hvor nye frihedsgrader er mulige.”

Det er på dette niveau af virkelighed, at vi finder nødvendigheden af at få rensset Lyndon LaRouche navn, samt gøre hans ideer tilgængelige for alle verdensborgere.

**Trump-Kim-møde genopliver
Singapore-ånden.
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 1. juli**

2019

Helga Zepp-LaRouche sagde i sin webcast den 1. juli, at mødet mellem Trump og Kim i 'DMZ' (den demilitariserede zone mellem Nord- og Sydkorea –red.) "genoplivede Singapore-ånden", og demonstrerede potentialet når præsidenter fra førende nationer handler i fællesskab. Mødet, der fulgte efter drøftelser på G20-topmødet, som involverede Trump, Putin, Xi, Abe og Moon, vender tilbage til ideen om politisk beslutningstagning på præsidentniveau. Ved at arrangere mødet udmanøvrerede Trump de britisk-orienterede neokonservative krigshøge i sin egen regering, og at dømme ud fra den latterligt fjendtlige reaktion fra Demokrater, udmanøvrerede han også dem.

Alt imens G20-topmødet undlod at tage fat på den voksende økonomiske/finansielle krise – hun sagde, at det ikke rigtigt er designet til at gøre dette – beskrevet i den seneste BIS-rapport om risici forbundet med gæld, især virksomhedernes gæld, og effekten af betalingsstandsninger af sådan gæld på bankerne – så eksisterer potentialet for at anvende Lyndon LaRouches fire love for at standse faren for et sammenbrud stadigvæk. De positive tegn fra møderne mellem Trump og Xi samt Trump og Putin peger på betydningen af at tage LaRouches Fire-magts-aftale op, med henblik på at oprette et nyt finanssystem.

Hun opfordrede amerikanerne til at benytte Uafhængighedsdagen den 4. juli til at reflektere over betydningen af at genskabe ånden af den amerikanske republik, som blev skabt i opposition til det Britiske Imperium.

Styrer præsidenten udenrigspolitikken igen? Godt! Men hvem vil stoppe det globale økonomiske sammenbrud?

Den 1. juli (EIRNS) – I en international strategisk webcast i dag noterede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sig med glæde, at præsident Donald Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong Un genoplivede “Singapore-ånden” i weekenden, som de tidligere havde etableret i juni 2018. I amerikanske termer, sagde hun, kan den fuldstændige overraskelse, som Trump fremkom med i DMZ (den demilitariserede zone) – efterfulgt af møder med præsidenterne Xi Jinping i Kina og Vladimir Putin fra Rusland, som hjalp det med at ske – repræsentere en tilbagevenden til politisk beslutningstagning fra præsidenten. Dette flankerer de velkendte “høge” fra det Britiske Imperiums krigsparti. Det er meget lovende, sagde Zepp-LaRouche, og blev opfattet således af de andre stormagter på G20-mødet. Der er god grund til optimisme, at det også blev betragtet sådan af det amerikanske folk. Den japanske regering kan også spille en vigtig rolle i dette; måske bliver en ny “asiatisk sikkerhedsarkitektur” diskuteret for at stoppe spredningen af atomare mellem- og kortdistancemissiler.

Men det afgørende er, at præsident Trumps møder med Xi og især med Putin ikke blev saboteret denne gang af krigspartiet!

For kun to uger siden var præsidenten blevet presset til krig indenfor 10 minutter med Iran, og forræderisk holdt udenfor de hemmelige planer om at begå cyberbombning af det russiske

elektricitetsnet – en krigshandling mod en supermagt. Storbritanniens regering har tidligere presset præsident Trump til militære angreb med forfalskninger. I årtier har det amerikanske krigsparti i Kongressen og Det Hvide Hus optrådt som så mange britiske imperiale Haushofere, Churchill'er og Mackindere. I en republik er det en patriotisk præsident der fører udenrigspolitik, især med andre stormagter. Hvis præsident Trump kan genoprette dette, kan han få amerikanernes samlede støtte.

Men disse stormagter gjorde intet på G20-mødet for at håndtere krigens barske oprindelse og følgesvend, økonomisk sammenbrud. Verdensøkonomien er i tilbagegang, med truslen om endnu et, værre økonomisk tilbageslag. Se EIR's særlige 5. juli-udgave, "The Bitter Truth About The Economic" Recovery."

Den nødlidende Europæiske Union er ubrugelig i denne krise. Lyndon LaRouche insisterede i to årtier, indtil sin død, på at lederne i USA, Kina, Rusland og Indien må tage føringen, om muligt med andre suveræne nationer, udelukke briterne og iværksætte et nyt Bretton Woods-kreditsystem, lige som det Franklin Roosevelt forestillede sig efter Anden Verdenskrig. LaRouches økonomiske principper, herunder Glass/Steagall-bankopdeling og en hamiltonisk nationalbank, er vejen ud af faren, og må omsættes til handling af disse magter.

**Stormagtsledere samles på G20
i et historisk øjeblik for at**

stoppe krig, vende sig mod nyt paradigme

Den 26. juni (EIRNS) Statsoverhoveder er allerede på vej eller er ankommet til Osaka, Japan, til G-20-topmødet den 28.-29. juni, hvor der på sidelinjen er adskillige møder mellem stormagternes statsoverhoveder. Blandt de mange bilaterale og multilaterale møder er de meget betydningsfulde samtaler på tomandshånd mellem blandt andre præsident Donald Trump og de tre ledere, den kinesiske præsident Xi Jinping, den russiske præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi. Disse udgør den historiske mulighed for at tilsidesætte de intense beskidte operationer som Russiagate eller Trumpgate, rettet mod det amerikanske præsidentskab og det amerikanske folk, og dæmoniseringen af Kina og Rusland via netværk fra det døende Britiske Imperium og de finansielle kredse, hvis geopolitiske kneb for at sætte USA op imod Rusland, Kina, Iran, Syrien, Venezuela og mange flere truer med altomfattende krig.

I dag, samtidig med at Trump var på vej til Japan, var LaRouche PAC-aktivister i Kongressen, Capitol Hill, for at distribuere vigtige oplysninger til alle de 535 kongreskontorer, især offentliggørelsen af de to nye videoer – “Schiller Instituttets mindehøjtidelighedskoncert: Lyndon H. LaRouche, Jr. Triumf (1922-2019)” og “dokumentarfilmen LaRouche: Robert Muellers Første Lejemord”; samt 24. juni-erklæringen: “Stop Tredje Verdenskrig, rens LaRouche”. Lyndon LaRouches historie viser tydeligt hans enestående udviklingsprogrammer og interventioner, baseret på principper der er hårdt tiltrængte på nuværende tidspunkt, og en rensning af hans navn vil frigøre ånden og modet til at virkeliggøre hans vision.

LaRouche PAC uddelte også en ny national pressemeddelelse til Kongressen: “Når fremtidige historikere ser tilbage på denne

uge, vil de så se et vendepunkt eller en nedstigning til vejen mod helvede?" Denne erklæring påpeger, at: "Mens præsidenten tager til Osaka, hvor lederne af USA, Rusland, Kina og Indien har brug for at være frie til at diskutere en firemagtsaftale for fred, udvikling og en ny finansiel arkitektur, bliver spøgelse af den ultimative krig brugt til at terrorisere verden og skifte emnet. Det må ikke tillades. "Faren for krig vil være i fokus på LaRouche PAC's fredags-webcast 28. juni med vært Matthew Ogden og gæst Paul Gallagher, der vil rapportere om truslen om en gentagelse af den cubanske missilkriser fra 1962.

Den særlige krigsrisiko som LaRouche PAC-erklæringen afslører, er, at nyligt vedtagne love har givet bemyndigelse til et U.S. Cyber Command med beføjelser til at udføre angreb på andre nationer uden præsidentens godkendelse eller endda viden! Det fratager præsidenten muligheden for at udvise dømmekraft, for at forhindre ubegrundede angreb, modangreb og total krig, netop som Trump heldigvis gjorde i sidste uge for at stoppe et militært angreb på Iran. Den slags lovløshed og korrupsion af institutioner, der ville oprette et sådant fordækt Cyber Command opstod i løbet af de seneste år af den vanvittige Russiagate-periode, iscenesat af den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske kriminelle partnere.

Så i går kommer der, fra de samme netværk af krigshøge i enten den neo-konservative eller liberale fraktion, en ny trussel for at sabotere G20-mødets "Fire Magts"-potentiale. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, udstedte et ultimatum til Rusland, at landet har fem uger til at afmontere sit "SSC-8" missilsystem, "ellers". Denne trussel står på dagsordenen for NATO's forsvarsministres møde i Bruxelles. Det vil sige, at inden den 3. august skal Rusland destruere en bestemt klasse af missiler, som Stoltenbergs hævder er i strid med traktaten om mellemdistanceraketter fra 1987 (INF). I dag kom det russiske svar. Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde, at når NATO's "trusler begynder at udmønte sig i virkelige

handlinger, bliver vi nødt til at træffe militære modforanstaltninger.”

NATO har således startet en ny anti-russisk balancegang på randen krig umiddelbart før det kritiske G20-topmøde. På trods af alt dette gav Trump i dag udtryk for sin glæde over tanken om at rådføre sig med sine “venner” i den kommende uge. Han sagde om Kina: “Jeg ønsker at have et godt forhold til Kina. Xi er en tæt personlig ven – han er fantastisk.”

Briternes G20- 'krigsdiplomati' går i højt gear

Den 18. juni (EIRNS) – Det Britiske Imperium er fast besluttet på at forhindre præsident Donald Trump i at sætte sig ned sammen med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping og Indiens Narendra Modi på det kommende G20-topmøde d. 28.-29. juni i Osaka, Japan, for at tage fat på planetens største problemer i en samarbejdsvillig ånd. De frygter, at en helt ny økonomisk verdensorden hurtigt kunne blive resultatet af et sådant samarbejde og dermed bringe deres imperium til dets velfortjente fald.

For at forhindre dette er briterne og deres allierede i Washington ude efter at slippe krig løs i Mellemøsten, at foretage massive cyber-angreb mod Ruslands infrastruktur, at føre økonomisk krig mod Kina og at udføre et de facto kup mod præsident Trump, for at få frie hænder til at føre denne politik ud i livet. Som følge heraf er faren for en optrapning

til egentlig atomkrig mellem USA og Rusland og Kina større end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkrise i 1962.

Putin har advaret om, at "hvis vi ikke holder denne 'ildsprudende drage' under kontrol, hvis vi lader den 'slippe ud af sækken' – Gud forbyde det – kan dette føre til en global katastrofe." Hans diplomater gentager substansen af disse bemærkninger næsten dagligt. Kinas statsråd og udenrigsminister Wang Yi har advaret USA om "ikke at åbne Pandoras æske" med dets eskalerende provokationer omkring Iran.

På trods af denne farlige udvikling indledte præsident Trump den 18. juni en telefonsamtale med præsident Xi, og meddelte senere at de to ledere ville have et "udvidet møde" på sidelinjen af G20-topmødet. Xi sagde omvendt, at han var parat til at "udveksle synspunkter om grundlæggende spørgsmål vedrørende udviklingen af forholdet mellem Kina og USA." Hvad angår et muligt møde mellem Trump og Putin, er der endnu ikke aftalt noget i så henseende.

Bekræftelsen af mødet mellem Trump og Xi er et opmuntrende skridt, men alene god vilje er ikke tilstrækkeligt til faktisk at finde en løsning på den nedbrydende krise, der gennemsyrrer hele det transatlantiske finansielle og politiske system. Det kræver et skift til et helt nyt paradigme med hensyn til økonomi, politiske relationer, til selve tænkningen – en ny renæssance af den slags der i princippet findes i Lyndon LaRouches liv og værk.

Med denne vision klart i fokus og med den påtrængende nødvendighed af den strategiske krise, der er over os, vil LaRouche-bevægelsen nu på fredag den 21. juni vise to videoer om Lyndon LaRouche, den første er en rystende dokumentar om hans retssag og fængsling; den anden om mindehøjtideligheden den 8. juni: "The Triumph of Lyndon H. LaRouche, Jr." – videoer, der sammen råber på LaRouches fulde frifindelse, således at hans ideer kan tages op af præsidentskabet i USA,

og af hele verden i denne øjeblikkelige eksistentielle krise.

Helga Zepp-LaRouche kom til kernen i sagen i en kort videoindspillet besked, som hun sendte til Forum for Bælte- og Vejinitiativet den 16. juni, en video der var sponsoreret af Schiller Instituttet og Folkerepublikken Kinas Konsulat i Los Angeles, og som omfattede det følgende:

“Det vi ønsker at anspore til er, at et helt kor af lande over hele verden skulle udsende det samme budskab: Vi vil samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet, men vi insisterer kraftigt på, at USA skal være en del af det. Fordi jeg mener, at der ellers ikke kan findes en løsning på verdens presserende problemer, og der er mange presserende problemer, ikke kun handelskrigen mellem USA og Kina, der har gjort folk meget foruroligede i Kina, men også, som præsident Putin påpegede på det seneste Internationale Økonomiske Forum i St. Petersborg, at modellen for globalisering i dag forværres.

“Vi håber derfor, at præsidenterne for USA, Rusland, Kina og Indiens premierminister på det kommende G20-møde i Osaka senere denne måned vil beslutte at gennemføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, fordi det er presserende nødvendigt at undgå faren for et kommende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Hvis det ville ske, kunne andre lande deltage.

“Og jeg mener, at vi befinder os i en sådan historisk epoke, hvor vi virkelig ser udviklingen af et helt nyt potentiale for civilisationen. Vi bør se på, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra nu af. Jeg tror, at hvis vi fokuserer på det og menneskehedens fælles mål, så kan præsident Xi Jinpings smukke vision om at have et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid blive en realitet.”

Efterhånden som faren for global krig vokser, er Lyndon LaRouches ideer mere nødvendige end nogensinde før

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 14. juni 2019

Mindehøjtideligheden til fejringen af Lyndon LaRouches kreative liv gjorde et overvældende indtryk på de fleste deltagere, da det fulde omfang af de utrolige bidrag som Lyn har ydet blev tydelige. Helga Zepp-LaRouche understregede, at mens de fleste er fanget i en daglig kamp for at få enderne til at hænge sammen, udfordrede Lyn dem til at tænke 50-100 år frem. Det nye paradigme, der nu dukker frem, blev forudset af Lyn for årtier siden, og han viede sit liv til at realisere sin smukke vision.

I dag identificerede Putin korrekt krisen, at de amerikanske og russiske relationer forværres time for time, selv om muligheden for at USA under præsident Trump, kan have "storartede relationer" med Rusland og Kina, stadig er mulig. Dette blev gjort klart, sagde hun, i rækken af konferencer for nylig i St. Petersburg og Biskek. Men det Britiske Imperium

fortsætter med at presse på for krig, med Iran som en seriøs, umiddelbar potentiel udløser.

Hun opfordrede lyttere til at se videoen fra mindehøjtideligheden og til at sørge for, at den kommende dokumentar om LaRouche-sagen får den størst mulige udbredelse. Løsningen på krisen findes, forudsat at folk påtager sig Lyndon LaRouches mission og gør den til deres egen.

Lyndon LaRouches triumf, 1922-2019

Hovedtale og afsluttende bemærkninger af Helga Zepp- LaRouche

Dennis Speed: På vegne af Schiller Institutet vil vi gerne byde velkommen til alle, der er her i dag, og byde velkommen til jer, som er samlet rundt omkring i USA og forskellige steder i verden. Vi har kaldt denne dag og denne mindehøjtidelighed for "Lyndon LaRouches Triumf". I virkeligheden er denne historie imidlertid fortællingen om to menneskers sejr. Den 12. oktober 1988 – for over 30 år siden – på Tysklands Kempinski Hotel, et år før Berlinmuren faldt, sagde Lyndon LaRouche til et forbløffet pressekorps: "Jeg kan forsikre jer for, at det jeg nu fremlægger for Jer vedrørende udsigten til Tysklands genforening er et forslag, som vil blive studeret nøje af de relevante kredse inden for etableret i USA. Mange vil i dag være enige om, at tiden

– under de rette omstændigheder – er inde til de indledende skridt imod genforeningen af Tyskland med en klar udsigt til, at Berlin kan genoptage sin rolle som hovedstad.” Lidt over et år senere, den 9. november 1989, faldt Berlinmuren. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet, Berlin skulle atter blive hovedstaden. Inden for de timer der fulgte umiddelbart efter den 9. november, skitserede Lyndon LaRouche, der på daværende tidspunkt sad i fængsel, så den politik som nu går under forskellige navne i Verden, Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, og Schiller Instituttet ville rejse til de tidligere Warszawa Pagt-lande, og til Rusland og Kina for at tale for denne idé. Verden kom til at kende denne idé som en ny dialog mellem civilisationer, i modsætning til det der blev kaldt “civilisationernes sammenstød”. Som med personen Florestan, i Beethovens opera {Fidelio}, havde LaRouche vovet at tale sandheden, og hans belønning var at blive lænket gennem hans fængsling. Og som med Florestan og Fidelio, førte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, gennem sin utrættelige promovring af ‘Den nye Silkevej’, og hvad der nu hedder ‘Verdens-Landbroen’, gennem sin udformning af ‘dialogen mellem civilisationer’ og gennem sin hengivelse til ‘frihedspoeten’ Friedrich Schiller, den vellykkede kampagne for at befri Lyndon LaRouche fra fængsel. I dag er Lyndon LaRouches triumf mulig på grund af hende. Det er mig en ære, som altid, at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet. [stående bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et enestående øjeblik i vore liv, hvor vi samles her for at mindes og ære min elskede Lyn. Lyn ændrede livet for de fleste af os, på den mest dybtgående måde. Og hvis vi spørger os selv: “Hvor ville jeg have været, hvis ikke for det utrolige privilegium at have mødt Lyn, vor tids mest kreative tænkere?” Hvis man ser rundt i vores samfund i dag, ser man så mange liv, der spenderes dårligt, mennesker, der er fortabt i materiel grådighed, jagten på penge,

genstande, underholdning – nogle er meget succesfulde. De tjener mange penge, men deres sjæl har allerede længe været spist op af mere begær. Mange er ikke så succesrige. De kan ikke få enderne til at mødes. For de fleste af os åbnede Lyn døren til en sand medmenneskelighed, personligt, og i utallige diskussioner han havde med mennesker i løbet af sit lange liv bevægede han tusinder og atter tusinder af mennesker i USA, i Europa, i Afrika, i Asien og i Latinamerika. Han ændrede rent faktisk deres liv, og bevægede dem på en dybtgående måde... i de fleste lande på denne planet, på fem kontinenter. Lyn talte med mange grupper og enkeltpersoner... unge mennesker. Han oplyste fiskerne i Peru. Han fortalte skomagere i Italien om skomageri. Han talte med italienske lovgivere og lovgivere rundt om i verden. Han underviste iværksættere om fysisk økonomi. Han talte med fagforeninger, lærere, akademikere; verdens bedste musikere. Han åbnede døren til sandhed og viden for mange, mange mennesker. Og mange af dem sagde, at Lyn vidste mere om deres fagområde end dem, eksperterne selv, og at han var i stand til at ændre retningen i deres tænkning. Lys eksistens er et mirakel. Han trodsede alle hindringer for forfægtelsen af sit mægtige intellekt. Som ung følte han sig som en "grim ælling", som ikke ville passe ind i det banale miljø, der omgav ham. Men allerede som ung havde han den indre styrke til at afvise enhver intellektuel korrupsion. Lyn tilføjede imidlertid noget til det talent: Han havde en, for de fleste mennesker, ubegribelig intellektuel omhyggelighed og stringens. Han var virkelig en sandhedssøgende person, en universel tænkter, der indtog og tilføjede noget til næsten alle relevante grundlæggende vidensområder: naturvidenskaben, klassisk musik, poesi, historie, og den store Norbert Brainin sagde, efter to dage med meget intensive diskussioner: "Denne mand kender så meget mere til musik, end jeg gør". Man kunne sige det samme om Lys viden om historie, den amerikanske historie, Sovjetunionens historie, om Afrika, om den europæiske filosofi. Og på alle disse områder, og jeg har sikkert glemt halvdelen af dem, gjorde han enestående opdagelser og tilføjede kvalitative gennembrud i dem. Ud af al

denne universelle viden udviklede han sin egen videnskab om fysisk økonomi, og det blev anerkendt af mange fremragende lærde i mange lande, at hans metode var den mest dybtgående inden for økonomi som sådan. Lys motivation for sit arbejde var – og er – kærlighed til menneskeheden. Når han arbejdede på et projekt, arbejdede han i 20 timer om dagen, og han kunne i sin bedste tider producere 60 til 80 sider med fodnoter, således at der ikke skulle ændres noget under redaktionen. Han kunne ikke fordrage tanken om at undertrykke folks potentiale, det være sig at de skulle leve i fattigdom, ligesom han ikke kunne fordrage ideen om fattigdom i udviklingslandene, og han begyndte at hade imperialismen, som den form for regering der gør netop det imod mennesker. Men han kunne heller ikke klare undertrykkelsen gennem fejlagtige ideer om det fysiske univers love, fordi sådanne fejltagelser ville føre til selvdestruktion af kulturer og civilisationer. Jeg har aldrig set eller hørt om nogen, der var så aldeles fokuseret på de nødvendige forandringer i systemet af undertrykkelse, og så aldeles fokuseret på at erstatte det med sin egen vision om en mere menneskelig og smuk verden. Denne opfattelse gjorde det muligt for ham meget tidligt – i 60'erne – at erkende den ødelæggende fare, der lå i rock-sex-modkulturen. Og se på USA i dag med hensyn til den kultur. Hvis Lyn ville have været præsident – og det kunne han have været, fordi han var godt på vej i kampagnen i 1984, og Illinois-kampagnen i '86 – ville det aldrig være sket. Og havde det ikke været for operationerne udført af de neoliberale og det neokonservative etablisement, ville han have bragt verden i orden. Tænk på de ændringer, han allerede påbegyndte i den retning: Udviklingen af Latinamerika gennem sit samarbejde med López Portillo. Den smukke ide om at få bugt med fattigdom i Indien gennem sit arbejde med Indira Gandhi for en 40-årig udviklingsplan for subkontinentet. Han var i færd med at overvinde NATO's og Warszawa-pagtens militære blokke gennem sin ide om SDI (Strategic Defense Initiative –red.) , ideen om at gøre en ende på geopolitik og fortsætte med ideen om én menneskehed. Tænk over hvad der ville være sket, hvis hans opfattelse af at

bruge SDI som drivkraft for videnskabelig udvikling og at bringe nye teknologier baseret på nye fysiske principper til udviklingslandene, den gigantiske teknologioverførsel, der gør det muligt for disse lande at springe fremad til de mest avancerede produktionsformer. Igennem flere årtier ville en lettelse af fattigdommen i Afrika, Asien og USA have fundet sted. Man ville have haft universel uddannelse af ethvert barn, allerede i anden generation, og af den uddannede ungdom i udviklingssektoren. I USA ville man have haft en offentlig debat om de spørgsmål, som Lyn rejste i sin smukke tale i 1988 i Chicago på konferencen 'Food for Peace' (Mad for fred), med henblik på at gøre de afrikanske ørkener til en frodig have der er i stand til at producere mad nok til verdensbefolkningen. Der ville være en debat i USA, ikke om "Game of Thrones", men om Einsteins Generelle Relativitetsteori og universets love. Han ønskede af få musikere til at diskutere principperne for klassisk komposition, i traditionen der rækker fra Bach til Brahms. Han ville have fået forskere til at opnå en dyb forståelse af livets princip, hvor de ville have fundet en løsning og kur mod de fleste sygdomme. Kreativiteten i sig selv ville være den højeste værdi i samfundet, og alle ville opleve den intellektuelle glæde ved en ny international renæssance. Og vi, der arbejdede med Lyn, havde det privilegium at få en forsmag på hvad det betyder at leve i idéernes verden. Hvis Lyn var blevet præsident, ville denne renæssance-ånd være blevet den intellektuelt fremherskende magt over hele USA og i verden. USA er meget heldige at have sådan en person med et så smukt sind og en sådan profetisk vision. Lyn og jeg havde engang et møde med en biskop i Rom, og han sagde, at Lyn er en mand med forsyn, og jeg er helt enig: Fordi Lyns liv og hans livsværk er i absolut overensstemmelse med skabelsens hensigt. Det er en tragedie for befolkningen i USA og resten af verden, at nutidens onde kræfter var i stand til at afspore denne indsats, i det mindste midlertidigt. Og et gennembrud for hele menneskeheden vil være forbundet med Lyns ideer. Men Lyns vision om, at en fuldt udviklet verden bliver en realitet i

form af en 'Verdenslandbro, er nu ved at ske: En ny form for internationale relationer mellem nationer, en dialog mellem klassiske kulturer, der erstatter konfrontationen, og visionen om et internationalt samarbejde med kolonisering af Månen og en fælles mission til Mars. Hans fjender, som er menneskehedens fjender og fjender af folkets lykke, kan sejre på kort sigt. Men de er allerede hjemsøgt af Erinyerne ('hævnens gudinder', *red.*). De har muligvis kunnet dække over deres forbrydelser for en kort stund, men der er denne højere magt indenfor naturlov, som vil bringe deres forbrydelser for dagens lys. Lyn har tværtimod fortjent evigt liv. Hans liv har udspillet sig i evighedens samtidighed. Hans sind og ideer svæver over alle steder og tider. Lyn er nu i et rige, som det der er vist i *Skolen i Athen* (et billede af maleren Rafael *-red.*): Han er sammen med Sokrates og Platon, med Confucius, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Einstein og Vernadsky og alle de bedste 'hoveder' til alle tider, og indenfor alle kulturer.

Du er udødelig, elskede Lyn. *Herefter følger Helga Zepp-LaRouches afsluttende bemærkninger:*

Speed: "Et stort menneskes gerninger fortsætter med at indvirke på andre menneskers liv gennem tiderne. For det gode, som en dydig mand kan gøre, kan ikke gøres indenfor en livstid. Således lever han videre efter sin død, og virker videre som i livet. Den dydige handling, det veltalte ord kæmper videre, udødeligt, sådan som han, der var dødelig, kæmpede. Lev således også du videre igennem endeløse tider". Denne idé er den idé, som Lyndon LaRouche levede med, og levede for. Den sidste linje i dette digt, der er dedikeret til komponisten Ludwig van Beethoven, lyder: "Glød dig i al evighed". For at afslutte dagens proces har vi har flere andre ting, flere stykker musik, og i øjeblikket uddeler vi et af dem til alle blandt publikum. Men hvad angår de sidste ord, som vi gerne vil sige i dag, er det mig endnu engang en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche. [bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne give jer et citat, som William Warfield gav som bidrag til *Festskrift* til Lyns 80-års fødselsdag i 2002. "Ja, også for mig har *Vier Ernste Gesänge* (Fire Alvorlige Sange –red.) af den store Johannes Brahms været hans sidste vilje og testamente. Min ven, hvad kan være bedre end, 'nu er der tro, håb og kærlighed, disse tre. Den største af dem alle, af disse tre, er kærlighed. 'Die Liebe er den største af dem alle'".

"Lyn, vi elsker dig så højt, så højt – du har elsket menneskeheden på en sådan måde, at vi gør det til vores hellige engagement at udføre og realisere din vision, at bidrage med hele vores potentiale for at gøre verden til et bedre sted. Du er med os, og vi er med dig, for evigt. Og jeg siger til dig, som dine sidste ord til mig lød: Ich liebe dich (Jeg elsker dig)." [stående bifald]

Det vil kræve et nyt kredit- og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som "ukonventionelle" – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år

den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte "modstræbende" tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot "støtter en fortsættelse af udvidelsen"? Stagnerende og lav løn, som "udvidelsen" har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede selskaber og superforgældede "zombiefirmaer" nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – "det sædvanlige blodbad" som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabankerne, og har solgt sin "junk-gæld" til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu "bekymrer" Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem fuldstændigt ødelagte. De "Fire Love", som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået "BNP-

vækst" afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. "Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden." Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videooptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, "Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud", offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskrak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.